

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพถ่ายแฟชั่น เรื่อง “เจ้าหญิงบอลูน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED PRINCESS OF BALLOON

นาย อิศยม รัตนอุดมโชค
MR. ISAYOM RATANAUDOMCHOK

ปศ.
๑๗๕๓๓
๒๕๔๙

เลขหมู่.....**81160**
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....- 6 ส.ย. 2551

๖.....11๑ ๒๖๒๕๒
.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “เจ้าหญิงบอลูน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “PRINCESS OF BALLOON”

นายอิสยม รัตนอุดมโชค

Mr. ISAYOM RATANAUDOMCHOK

ภาควิชาศิลปะคัลปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์: กิตติ อมรพัฒน์กุล วันที่ 12 ส.ย. 2550
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล)

หัวหน้าภาควิชา: [Signature] วันที่ 12 ส.ย. 2550
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีของบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณอาจารย์ กิตติ อมรพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาผลงานชิ้นนี้ที่ได้ให้คำแนะนำและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อโครงการศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้และได้สละเวลาให้แก่ข้าพเจ้าเพื่อให้คำปรึกษาในโครงการศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วันทนาพร ปิยะสิทธิ กันตพัฒน์ วรสันต์ ทศพล ฌท สลัก และณัฐพล ที่คอยให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในการทำงานและให้กำลังใจในงานชิ้นนี้ตลอดมา

อนึ่ง ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่คอยช่วยสนับสนุนในด้านค่าใช้จ่าย และคอยเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา รวมถึงเพื่อนๆ นักศึกษาทุกคน ที่คอยประคับประคองให้ผลงานชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้หาก โครงการศิลปนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขออภัยแต่เพียงผู้เดียว และหากโครงการศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้มีส่วนช่วยให้ผู้สนใจในการถ่ายภาพเกิดแรงบันดาลใจ และสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ขึ้น ผู้จัดทำมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งและขอบอบความดีทั้งหมดแก่พระคุณบิดา มารดา และครู อาจารย์ ที่ให้กำลังใจและวิชาความรู้มาโดยตลอด

กานำ

Deconstruction ซึ่งเป็นรูปแบบแฟชั่นแนวใหม่ได้เข้ามาแพร่หลายในวงการสถาปัตยกรรม และสร้างความตื่นตัวแก่วงการนี้อย่างเป็นทางการในปี 1988 หรือประมาณ 10 ที่แล้ว นักทฤษฎีได้เกิดการถกเถียงกันขึ้น และให้นิยามความหมายที่แท้จริงของคำๆนี้ แต่ก็ยังไม่มีนิยามใดที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำๆนี้ได้ เนื่องจาก Deconstruction มีรูปแบบที่แปลกประหลาดผิดเพี้ยน และมีลักษณะเป็นรูปทรงที่บิดเบี้ยว อันทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง แต่จะให้ความรู้สึกที่ตื่นเต้น เร้าใจ รุนแรงมากน้อยจนถึงน่ากลัว ซึ่งเป็นความงามที่เกิดขึ้นจากความไม่เป็นระเบียบ

จากข้อมูลเบื้องต้นเหล่านี้ เมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาอย่างละเอียด ข้าพเจ้าจึงรู้สึกสนใจในรูปแบบแฟชั่นแนว Deconstruction และเนื่องด้วยในปัจจุบัน การนำเสนอเสื้อผ้าแฟชั่นในแนวนี้ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำเสนอแฟชั่นชุดนี้ในลักษณะที่ใช้ภาพถ่ายสื่อถึงอารมณ์อันเกินความจริง หรือกล่าวคือเหนือธรรมชาติ ที่มีความเป็นกึ่งเหนือจริง(Surrealism) โดยถ่ายทอดออกมาทางสีและแสงของภาพถ่าย และการโพสของนางแบบที่แตกต่างจากโดยทั่วไป

หัวข้อของการถ่ายแฟชั่นชุดนี้คือ Princess Of Balloon คือเจ้าหญิงบอลูน ซึ่งผู้ถ่ายได้แรงบันดาลใจจากการดูภาพยนตร์เรื่อง The Company ซึ่งเป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับคณะเต้นบัลเลต์คณะหนึ่ง ที่ได้เปิดการแสดง ซึ่งการเต้นของคณะนี้จะมีการเต้นในรูปแบบบัลเลต์ และร่วมสมัย (Contemporary) ซึ่งในแต่ละองค์ของการแสดงมีการเต้นในลักษณะต่างๆที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นตัวตลกหรือกลุ่มในละครสัตว์ การถ่ายทอดของการเต้นออกมาในลักษณะแฟนตาซี และในองค์หนึ่งซึ่งเป็นฉาก Princess Of Balloon ผู้ถ่ายเกิดความสนใจในองค์นี้เนื่องจาก ผู้เต้นหญิงในการแสดงชุดนี้ ได้มีการใช้ลูกโป่งคิดไว้อยู่บนเหนือศีรษะ และลักษณะของการเต้นเป็นการเต้นร่วมสมัย ไม่ว่าจะเป็นการกระโดด และการเต้นบนปลายเท้า ซึ่งตลอดเวลาของการเต้นนั้น ลูกโป่งบนศีรษะได้เคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ ทำให้รู้สึกไม่ท้อ แจ่มใส หรือเป็นลักษณะที่ตายตัว

ซึ่งข้าพเจ้าได้เกิดความคิดว่าถ้าได้นำลูกโป่งมาร่วมใช้ในการถ่ายภาพ ภาพชุดนี้น่าจะเกิดความน่าสนใจ และรู้สึกสบายตา อีสระในการเคลื่อนไหว และข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความรู้สึกอันหลากหลายซับซ้อนของเพศหญิงซึ่งยากที่จะเข้าใจ เพราะเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนไหว และในขณะที่เดียวกันเธอก็สามารถสร้างเสน่ห์ที่ลึกลับน่าค้นหา น่ากลัวได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการสื่อถึงอารมณ์ในลักษณะต่างๆของเพศหญิง โดยจะเน้นไปทางคำว่า เจ้าหญิง ซึ่งพอนึกถึงคำนี้หลายๆคน

ก็จะเข้าใจว่าเป็นผู้หญิงที่นุ่มนวล อ่อนหวาน สูงส่ง แต่ข้าพหมีมุมมองที่ต่างจากคนทั่วไป ซึ่งเข้าใจว่า เจ้าหญิงนั้น บางอารมณ์เธอก็เป็นผู้หญิงที่น่าค้นหา มีเสน่ห์ น่ารัก น่าสนใจ

และจากข้อมูลทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ถ่ายจึงได้เกิดแรงบันดาลใจ และต้องการนำเสนอภาพถ่ายแพชั่นชุดนี้ขึ้น Princess Of Balloon

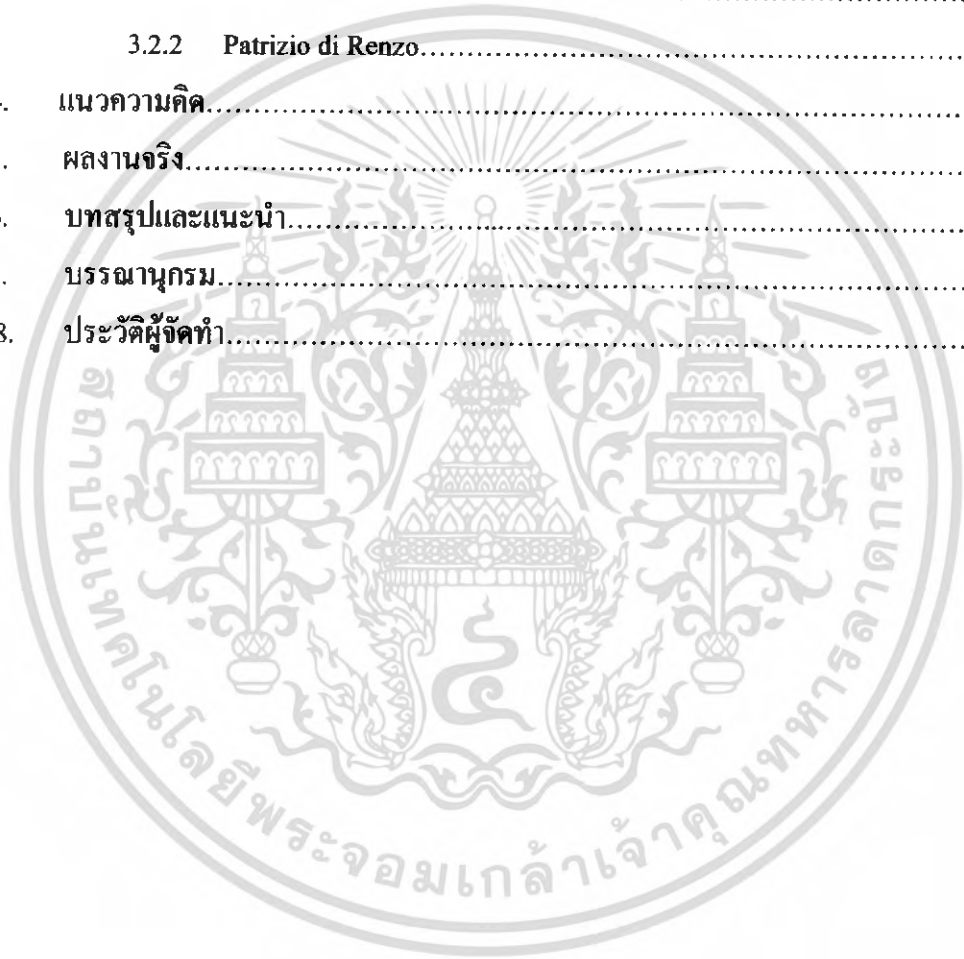
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพประกอบ.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	1
1.3 ขอบเขตและข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษา.....	2
1.4 ข้อจำกัดในการศึกษา.....	2
1.5 แหล่งที่มา.....	2
2. แฟชั่นในแนวคิดคอนสตรัคชัน (Deconstruction).....	3
2.1 นิยามของคิคอนสตรัคชัน.....	3
2.2 ประเภทย่อย.....	3
2.2.1 Deconstruction ในวงการสถาปัตยกรรม.....	3
- ตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมในแนวคิด Deconstruction.....	7
2.2.2 Deconstruction ในวงการภาพยนตร์.....	11
2.2.3 Deconstruction ในวงการปรัชญา.....	12
2.2.4 Deconstruction ในวงการวรรณกรรม.....	16
2.2.5 Deconstruction ในวงการแฟชั่น.....	21
- รูปแบบเสื้อผ้าแฟชั่นแนว Deconstruction.....	22
2.3 นักร้องแบบแฟชั่นแนวคิดคอนสตรัคชัน.....	24
2.3.1 Yohji Yamamoto.....	24
- ผลงานของ Yohji Yamamoto.....	25
- เสื้อผ้าแฟชั่นของ Yohji Yamamoto.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2	Issey Miyake.....	28
	- ผลงานของ Issey Miyake	30
	- เสื้อผ้าแฟชั่นของ Issey Miyake.....	31
3.	การนำเสนอภาพถ่ายเสื้อผ้าแฟชั่นแนวค็อคอนสตรัคชั่น.....	33
3.1	ภาพถ่ายแฟชั่นเสื้อผ้าแนวค็อคอนสตรัคชั่น.....	34
3.2	แนวทางการถ่ายภาพที่น่าจะนำมาใช้กับค็อคอนสตรัคชั่นได้.....	37
3.2.1	Nadav Kander.....	37
3.2.2	Patrizio di Renzo.....	42
4.	แนวความคิด.....	47
5.	ผลงานจริง.....	48
6.	บทสรุปและแนะนำ.....	58
7.	บรรณานุกรม.....	59
8.	ประวัติผู้จัดทำ.....	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่ 2.1	Lerner Student Center	7
ภาพที่ 2.2	Le Fresnoy National Studio	8
ภาพที่ 2.3	Int. Panorama-The Parc de la Villette	8
ภาพที่ 2.4	Int. Panorama-The Parc de la Villette2	8
ภาพที่ 2.5	Concert Hall & Exhibition Complex	9
ภาพที่ 2.6	รูปแบบสถาปัตยกรรม.....	9
ภาพที่ 2.7	1992 Nunotani HQ Building.....	10
ภาพที่ 2.8	1993 Columbus Convention	10
ภาพที่ 2.9	Vegan Fashion Deconstruction	22
ภาพที่ 2.10	Vilma Mare Fashion Deconstruction.....	23
ภาพที่ 2.11	Fashion Week fall-winter	23
ภาพที่ 2.12	Yohji Yamamoto.....	24
ภาพที่ 2.13	เครื่องแต่งกายทั้งชุดของ Yohji Yamamoto	25
ภาพที่ 2.14	Musse de la Mode	26
ภาพที่ 2.15	Bustier Flared Dress	26
ภาพที่ 2.16	Raymond Meier for The New York	27
ภาพที่ 2.17	Yohji Yamamoto Collection	27
ภาพที่ 2.18	Issey Miyake	28
ภาพที่ 2.19	ผลงานต่างๆของ Issey Miyake.....	30
ภาพที่ 2.20	แบบร่างที่ Issey Miyake สะสมไว้.....	30
ภาพที่ 2.21	To the moon and back2.....	31
ภาพที่ 2.22	เสื้อผ้าแฟชั่น โดย Issey Miyake	31
ภาพที่ 2.23	To the moon and back.....	32
ภาพที่ 2.24	เสื้อผ้าแฟชั่น โดย Issey Miyake	32
ภาพที่ 3.1	ภาพถ่ายแฟชั่นแนวค็อคอนสตรีคชั่น.....	34
ภาพที่ 3.2	ภาพถ่ายแฟชั่นแนวค็อคอนสตรีคชั่น.....	34
ภาพที่ 3.3	ภาพถ่ายแฟชั่นแนวค็อคอนสตรีคชั่น.....	35
ภาพที่ 3.4	ภาพถ่ายแฟชั่นแนวค็อคอนสตรีคชั่น.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่ 3.5	Nadav Kander	36
ภาพที่ 3.6	ผลงานของ Nadav Kander	37
ภาพที่ 3.7	ผลงานของ Nadav Kander	37
ภาพที่ 3.8	ผลงานของ Nadav Kander	38
ภาพที่ 3.9	ผลงานของ Nadav Kander	38
ภาพที่ 3.10	ผลงานของ Nadav Kander	39
ภาพที่ 3.11	ผลงานของ Nadav Kander	39
ภาพที่ 3.12	ผลงานของ Nadav Kander	40
ภาพที่ 3.13	ผลงานของ Nadav Kander	40
ภาพที่ 3.14	ผลงานของ Nadav Kander	41
ภาพที่ 3.15	ผลงานของ Nadav Kander	41
ภาพที่ 3.16	ผลงานของ Patrizio di Renzo	44
ภาพที่ 3.17	ผลงานของ Patrizio di Renzo	44
ภาพที่ 3.18	ผลงานของ Patrizio di Renzo	45
ภาพที่ 3.19	ผลงานของ Patrizio di Renzo	45
ภาพที่ 3.20	ผลงานของ Patrizio di Renzo	46
ภาพที่ 3.21	ผลงานของ Patrizio di Renzo	46
ภาพที่ 5.1	ผลงานจริงชุดที่ 1	48
ภาพที่ 5.2	ผลงานจริงชุดที่ 1	49
ภาพที่ 5.3	ผลงานจริงชุดที่ 1	50
ภาพที่ 5.4	ผลงานจริงชุดที่ 1	51
ภาพที่ 5.5	ผลงานจริงชุดที่ 1	52
ภาพที่ 5.6	ผลงานจริงชุดที่ 2	53
ภาพที่ 5.7	ผลงานจริงชุดที่ 2	54
ภาพที่ 5.8	ผลงานจริงชุดที่ 2	55
ภาพที่ 5.9	ผลงานจริงชุดที่ 2	56
ภาพที่ 5.10	ผลงานจริงชุดที่ 2	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

Deconstruction นั้นเป็นคำที่คุ้นหู และเริ่มแพร่หลายในประเทศไทยมาตั้งแต่ 5-6 ปีก่อน ซึ่งที่จริงแล้วนั้น Deconstruction นั้นได้ถือกำเนิดมาตั้งแต่เมื่อ 20 ปีที่แล้ว และบางครั้งก็ยังคงถูกเรียกเป็นชื่ออื่นว่า Post-Structurism หรือ Neo-Constructivism ตามแต่ลักษณะที่คล้ายคลึงมาแต่ในอดีต

Deconstruction ซึ่งเป็นรูปแบบแฟชั่นแนวใหม่ได้เข้ามาแพร่หลายในวงการสถาปัตยกรรม และสร้างความตื่นตัวแก่วงการนี้อย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1988 หรือประมาณ 10 ปีที่แล้ว นักทฤษฎีได้เกิดการถกเถียงกันขึ้น และให้นิยามความหมายที่แท้จริงของคำๆนี้ แต่ก็ยังไม่มีนิยามใดที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำๆนี้ได้ เนื่องจากกระแสของ Deconstruction ยังมีความกำกวม และคาบเกี่ยวกับแนวความคิดอื่นๆในยุคเดียวกัน อีกทั้งมีการใช้ในหลายบริบท เช่น ปรัชญา วรรณกรรม สถาปัตยกรรม ฯลฯ Deconstruction มีรูปแบบที่แปลกประหลาดผิดเพี้ยน และมีลักษณะเป็นรูปทรงที่บิดเบี้ยว อันทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง แต่จะให้ความรู้สึกที่ตื้นตัน ไร้ใจ รุนแรงมากน้อยจนถึงน่ากลัว ซึ่งเป็นความงามที่เกิดขึ้นจากความไม่เป็นระเบียบ

จากข้อมูลเบื้องต้นเหล่านี้ เมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาอย่างละเอียด ข้าพเจ้าจึงรู้สึกสนใจในรูปแบบแฟชั่นแนว Deconstruction และเนื่องด้วยในปัจจุบัน การนำเสนอเสื้อผ้าแฟชั่นในแนวนี้ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำเสนอแฟชั่นชุดนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาเสื้อผ้าแฟชั่นในแนว Deconstruction ที่มีการผสมผสานเทคนิค และสไตล์ของช่างภาพ และสามารถนำเสนอภาพถ่ายแฟชั่นในแนว Deconstruction ออกมาโดยการศึกษาด้านการใช้เทคนิค และแนวความคิดของ Nadav Kender และ Patrick de Warren

มีการศึกษาผลงานของศิลปินทั้งรูปแบบการจัดแสดง และองค์ประกอบต่างๆของแฟชั่น และนำมาพัฒนาใช้ให้เหมาะสมกับผลงานของตนเอง

ขอบเขตของงาน

ภาพถ่ายขนาด 16x20 นิ้ว เป็นจำนวน 2 เซ็ต เซ็ตละ 5 รูป

แหล่งข้อมูล

http://www.billcharles.com/kander/nadavkander_18.html
<http://www.olaphoto.com/c-annuaire,photographe,1,notation.html>
<http://www.geocities.com/middata/newpage6.html>
<http://www.aiany.org/eOCULUS/2006/2006-01-09.html>
<http://theseoultimes.com/ST/db/read.php?idx=968>
<http://www.fashionologie.com/fashionologie/2006/02/index.html>
http://forum.taobao.com/forum-8/show_guide---guide-5784631-.htm
<http://www.arthouse.ru/person.asp?id=808>
<http://dianepernet.typepad.com/diane/fashion/index.html>
<http://www.stern.de/lifestyle/mode/:Issey-Miyake-Origami-K%F6rper/547884.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการศึกษาผลงานของศิลปินทั้งรูปแบบการจัดแสง และองค์ประกอบต่างๆของเฟชั่น และนำมาพัฒนาใช้ให้เหมาะสมกับผลงานของตนเอง

ขอบเขตของงาน

ภาพถ่ายขนาด 16x20 นิ้ว เป็นจำนวน 2 เซ็ต เซ็ตละ 5 รูป

แหล่งข้อมูล

http://www.billcharles.com/kander/nadavkander_18.html
<http://www.olaphoto.com/c-annuaire.photographe,1,notation.html>
<http://www.geocities.com/middata/newpage6.html>
<http://www.aiany.org/eOCULUS/2006/2006-01-09.html>
<http://theseoultimes.com/ST/db/read.php?idx=968>
<http://www.fashionologie.com/fashionologie/2006/02/index.html>
http://forum.taobao.com/forum-8/show_guide---guide-5784631-.htm
<http://www.arthouse.ru/person.asp?id=808>
<http://dianepemet.typepad.com/diane/fashion/index.html>
<http://www.stern.de/lifestyle/mode/:Issey-Miyake-Origami-K%F6rper/547884.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แพชชันในแนวคิดคอนสตรัคชัน

2.1 นิยามของคำว่า Deconstruction

นักทฤษฎีส่วนใหญ่ให้คำนิยามของ Deconstruction ว่าทำแย้งกฎระเบียบและวิธีการทำแบบเดิม ให้แตกต่าง รื้อทิ้งแล้วจัดเรียงใหม่ นักทฤษฎีได้พยายามถกเถียงเพื่อบริยายความหมายที่แท้จริงของ คำๆนี้ แต่ก็ยังไม่มีนิยามใดที่สามารถครอบคลุมความหมายของคำๆนี้ได้ เนื่องจากกระแสของ Deconstruction ยังมีความกำกวมและคาบเกี่ยวกับแนวความคิดอื่นๆในยุคเดียวกัน อีกทั้งมีการใช้ใน หลายบริบท เช่น ปรัชญา วรรณกรรม สถาปัตยกรรม ฯลฯ Deconstruction มีรูปแบบที่ชัดเจน ผิดเพี้ยน และมีลักษณะเป็นรูปทรงที่บิดเบี้ยว อันทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง แต่จะให้ความรู้สึกที่ตื่นเต้น เร้าใจ รุนแรงมากน้อยจนถึงน่ากลัว

Deconstruction ในวงการสถาปัตยกรรม

Deconstruction มีรูปแบบที่หลายบางครั้งจึงถูกเรียกเป็นชื่ออื่นว่า Post-Structurism หรือ Neo-Constructivism ตามแต่ลักษณะที่คล้ายคลึงกับที่มานในอดีต ครั้งแรกที่มีการเรียกชื่อนี้ไม่ได้เป็นการเรียกรูปแบบสถาปัตยกรรมอย่างที่เข้าใจ กำเนิดหลักฐานของคำนี้ เริ่มจากการเรียกรูปแบบหนึ่งของวิธีการเขียนบทประพันธ์ฝรั่งเศสชื่อ The French Lieutenant's Women โดย John Fowls ที่เอ่ยถึงความยุ่งยากของสังคม และมีเนื้อหาที่ผู้เขียนสร้างขึ้น เพื่อต้องการให้ผู้อ่านตีความหมายกันบ้างที่แท้จริงว่าวรรณกรรมชิ้นนี้ต้องการนำเสนออะไร เพื่อหาแก่นแท้ของวรรณกรรมนั้นมีใช้ตัวเนื้อหาวิธีการเช่นนี้ได้ค่อยๆ แพร่ขยายสู่วงการปรัชญา วงการจิตรกรรม และศิลปะแขนงอื่นๆ และวงการสถาปัตยกรรม เป็นลำดับ หากลองนึกย้อนไปในอดีต และพิจารณาที่มาของรูปแบบสถาปัตยกรรมรุ่นก่อนๆ อย่าง เช่น Post-Structurism หรือ Modernism แล้วจะเห็นว่ารูปแบบเหล่านี้เกิดขึ้นจากสถาปัตยกรรมก่อน แล้วจึงแพร่อิทธิพลไปสู่วงการศิลปะสาขาอื่นๆ ตามลำดับ

Deconstruction เป็นแนวความคิดใหม่ที่ได้เข้ามาแพร่หลายในวงการสถาปัตยกรรม และสร้างความตื่นตัวแก่วงการนี้อย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1988 สถาปนิกได้พยายามตีความการแสวงหาเป็นการทดลองสิ่งที่แตกต่างกัน โดยรักษารากและร่องรอยเดิมผสมผสานกับความใหม่ ซึ่งมักออกมาในเรื่องของ การจัดสลับพื้นที่ว่าง การแบ่งแยก พื้นที่การใช้สอยโดยมองในมิติใหม่ เช่น ผนังเอียง การเชื่อมระหว่างพื้นที่ว่างและ การรับรู้ถึง ผลลัพธ์ ของที่ว่าง อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Deconstruction เป็นการศึกษาวันนี้ว่าเป็นเช่นไร (เช่น ผนังเคยมีแต่ตรง ๆ) และมองไปถึงรากของมัน (เช่น ผนังเป็นการ define space ในลักษณะหนึ่ง) แล้วทดลองแสวงหาทางเลือกอื่น ๆ ตามมา (เช่น ผนังอาจจะเอียงก็ได้ และอาจจะไม่ใช่แค่ผนังก็ได้ที่เป็นคำตอบ) ไม่ใช่แค่การปฏิเสธสิ่งที่เป็นอย่างที่มันเป็น

กลุ่ม Deconstructivist อ้างว่า Deconstruction เป็นความงามที่เกิดขึ้นจากความไม่เป็นระเบียบ เพื่อหาขีดจำกัดใหม่ของการสร้างความนิยมที่พยายามนำเสนอสิ่งใหม่เข้าไปแทนที่สิ่งเก่าให้เกิดเป็นเรื่องราวใหม่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับความมีระเบียบของ อนุรักษนิยม (Modernism) กล่าวคือ รูปแบบของ Deconstruction คือรูปทรงที่เหมือนไม่มีโครงสร้าง หรือหาโครงสร้างที่แน่นอนไม่ได้ มีลักษณะที่ผิดแผกไปตามโครงสร้าง ไม่สามารถคาดเดาได้ มีรูปทรงที่ขัดแย้ง บิดหมุน หรือแปลกประหลาดพร้อมๆกัน Deconstruction คือการเสนอเรื่องราวที่ไม่รู้จักของสถาปัตยกรรมต่อบริบทรอบข้าง (แบบเดิมๆ) Deconstruction สามารถดำรงอยู่และเดินคู่ไปกับการก่อสร้างที่ดูเหมือนความสำเร็จในความไม่เสร็จเป็นตัวให้เราะลิกอยู่เสมอและคาดการณ์ไม่ได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เหมือนกับชีวิตที่เราไม่อาจคาดเดาได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในวันข้างหน้าความไร้ระเบียบอาจนำมาซึ่งความเป็นระเบียบ ในการจัดการตัวของมันเอง (ตามทฤษฎีโกลาหล Chaos theory) ทางแห่งที่เรเองไม่อาจคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าถึงสถานที่ที่เราเลือกและไปได้ (สู่ทางหายหน้าหรือพัฒนาการ) การทบทวีคูณจาก 1 เป็น 2 - 2 เป็น 4 - 8 - 16 เป็นไปได้ไม่รู้จบ เราจึงต้องดำเนินชีวิตและเติบโตต่อไป ดัง สถาปัตยกรรมในนาม Deconstruction

ความสัมพันธ์ของเรื่องโครงสร้างกับรูปทรง (form) อาคาร เป็นเรื่องสำคัญอันหนึ่งที่นัก Deconstructivist อย่าง Jacques Derrida ผู้ที่เรียกได้ว่าเป็นบิดาของ Deconstruction และ Mark Wigley เยอติงว่า การทำให้ลักษณะทางกายภาพของโครงสร้างอาคารเปลี่ยนรูปไป นั้นเกิดจากภายในเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งรูปทรงที่ดูเหมือนไม่มีโครงสร้าง หรือหาโครงสร้างที่แน่นอนไม่ได้ ดังนั้นทำให้ space ภายในอาคารจะมีลักษณะผิดแผกไปตามโครงสร้างที่มีอาจคาดเดาได้ตามไปด้วย ฉะนั้น ไม่ว่าจะเป็รูปทรงอาคารภายนอก หรือ พื้นที่ภายใน ก็มีลักษณะของรูปทรงขัดแย้ง บิดหมุน หรือแปลกประหลาดพร้อมๆกัน ความหวือหวาไร้กฎเกณฑ์นี้กลายเป็นจุดเด่นให้เป็นที่โต้แย้ง ถกเถียงกัน จนเรื่องประโยชน์ใช้สอยนั้นเป็นเรื่องรองๆ มาหรือแทบจะไม่พูดถึงกันเลย หรือบ้างก็ เบี่ยงเบนพื้นที่ใช้สอย ให้มีประโยชน์ใช้สอยไม่เป็นไปอย่างที่เราควรทำให้พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารต้องถูกบังคับให้ปรับตัวตามไปด้วย สิ่งทีกลุ่ม Deconstructivist สนใจกัน คือลักษณะรูปลักษณะของอาคาร ต่างหาก

จากเอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการเรื่อง "Deconstructivist Architecture" Mark Wigley นักวิจารณ์สถาปัตยกรรมขยายความไว้ว่า Deconstruction นั้นมีความคิดที่ต่อต้านแนวความคิดยุค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Modernism ของ Louis Sullivan ที่ว่า “form follows function” และปฏิเสธแนวความคิด “form follows fiction” ของกลุ่ม Avant-garde ด้วย ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ใช้สอย หรือจินตนาการแนววนิยายก็ไม่ใช่ตัวกำหนดรูปทรงอาคาร ทว่าเป็นการกำหนดแนวคิดใหม่ของ functions follow deformation คือ การทำรูปทรงให้ผิดปกติแปลกประหลาดไปก่อนแล้วจึงค่อยกำหนดพื้นที่ใช้สอย

อีกสิ่งหนึ่งที่ควรเอ่ยถึงคือเรื่องของบริบทหรือสภาพแวดล้อมของที่ตั้งอาคารถ้าพูดว่าDeconstruction เพิกเฉยไม่สนใจในสภาพแวดล้อมที่ตั้งอาคาร เนื่องจากสิ่งปลูกสร้างที่ออกแบบกันมาไม่ได้กลมกลืนเข้ากับสภาพแวดล้อมเลยกลับจะขัดแย้งไม่เข้าพวกเหล่า Deconstructivist คงปฏิเสธไม่เห็นด้วยแน่ พวกเขาอ้างว่ารูปแบบ Deconstruction เป็นรูปแบบที่พยายามนำเสนอสิ่งใหม่เข้าไปแทนที่สิ่งเก่า ให้เกิดเป็นเรื่องราวใหม่ จะเห็นว่าแนวทางนี้ตรงกันข้ามกับ แนวทางอนุรักษ์นิยมอย่างสิ้นเชิงจะ โดยตั้งใจของนักออกแบบและสถาปนิกหรือไม่ก็ตาม ู้หรือไม่ว่ารูปแบบ Deconstruction นั้นไม่ใช่ต้นแบบของสถาปัตยกรรมรูปทรงหวือหวา วุ่นวาย ความคล้ายคลึงของสถาปัตยกรรมรูปแบบ Deconstruction กับ Constructivism ของกลุ่ม Russian Avant-garde ในยุคประมาณปี ค.ศ. 1910-1930 มีปรากฏอยู่ กลุ่ม Constructivism นำเสนอสถาปัตยกรรมที่มีความขู่ขยักซับซ้อนของรูปทรงและเส้นสายอย่างที่เป็นไปไม่ได้ ดังตัวอย่างเช่น โครงการ Monument to the Third International (ปี ค.ศ. 1919) ของ Vladimir Tatlin ที่มี concept เหนือจริง โดยโครงการนี้เป็นอาคารที่ทำการรัฐบาล ที่มีโครงสร้างหอคอยประกอบด้วยรูปทรงเหลี่ยมที่หมุนได้ทุกๆ 1 ปี รูปพีรามิดหมุนได้ทุก 1 เดือน รูปทรงกระบอกหมุนได้ทุกวัน และรูปทรงกลมหมุนได้ทุกๆ ชั่วโมง ทั้งหอคอยยังมีความสูงเท่ากับ 1/100,000 ของเส้นแวง และเอียงเท่ากับแกนโลก เป็นต้น

แม้ว่าผลงานการออกแบบของกลุ่ม Constructivism ไม่ได้รับการก่อสร้าง แต่งานของพวกเขา ก็ส่งอิทธิพลต่อวงการสถาปัตยกรรมในยุคต่อมาอย่างเห็น นอกจากนี้ ศิลปะในกลุ่มเดียวกันกับ Russian Avant-garde ในอดีตอย่าง Cubism และ Suprematism ก็มีอิทธิพลต่อแนวทาง Deconstruction Zaha Hadid สถาปนิกหญิงชาวอิรัก ผู้มีผลงานที่ได้สร้างเพียงไม่กี่ชิ้น ที่เปิดเผยอย่างชัดเจนว่า ภาพเขียน Suprematism ของ Kazimir Malevich เป็นแรงบันดาลใจต่อการเขียนรูปทัศนียภาพของเธอ ที่มีพลังแฝงความเคลื่อนไหว (dynamic) และต่อต้านแรงโน้มถ่วงของโลก (anti-gravity) สิ่งที่ทำให้รูปแบบ Deconstruction แตกต่าง และถูกมองว่าเหนือชั้นกว่ารูปแบบ Russian Constructivism นั้นก็คงจะเป็นเพราะ ภาษาในการออกแบบของ Constructivism นั้นถูกนำเสนอในลักษณะที่สุดถู่ เกินจริง สร้างไม่ได้เป็นแน่ แต่ก็ตรงไปตรงมาไม่คลุมเคลือ ส่วนรูปแบบ Deconstruction นั้นถึงแม้จะหวือหวา น่ากลัว แต่ก็ได้สร้างและส่วนใหญ่สร้างได้ อีกทั้งนำเสนอแนวคิดในการออกแบบที่สลับซับซ้อนทางศิลปะ และปรัชญา ออกมาทางรูปลักษณะของอาคารให้พิศวงงงงวย ด้วยความสนเท่ห์ต่อรูปทรงพิศดารของอาคาร เป็นบ่อเกิดของคำถามมากมายถึงเหตุผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และทฤษฎีว่าทำไมอาคารต้องเป็นเช่นนี้? ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ สถาปนิก นักออกแบบ และนักทฤษฎี แนวทาง DECONSTRUCTION นี้ มักจะตอบคำถามเหล่านี้ได้อย่างคลุมเคลือ

นอกจากนี้ความคลุมเคลือยังเกิดเนื่องมาจากความคลุมเคลือทางด้านสาขางานที่เกี่ยวข้องกันอย่าง ขาดกันไม่ได้ เช่น ศิลปะกับปรัชญา ปรัชญากับสถาปัตยกรรม วรรณกรรมกับศิลปะ หรือ ศิลปะกับ สถาปัตยกรรม กลายเป็นเรื่องราวที่ซับซ้อนแห่งการโต้แย้ง ถกเถียงกัน Peter Eisenman และ Bernard Tschumi เป็นตัวอย่างของสถาปนิกที่มีความสนใจในปรัชญาที่ซับซ้อน และพยายามโยงเอาปรัชญาเข้ามามีส่วนพัวพันกับการออกแบบสถาปัตยกรรม ดังเช่นในการออกแบบ Parc de la Villette Tschumi ได้เชิญ Jacques Derrida นักวิจารณ์วรรณกรรม และนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส ให้เข้าร่วมปรึกษา และเขียนตำราที่เกี่ยวข้องกับความคิดการออกแบบสวนแห่งศตวรรษที่ 21 ตำรานี้มีผล ในการออกแบบงานของ Eisenman เมื่อเขามีโอกาสร่วมงานกับ Derrida ในเวลาถัดมาด้วย ความ โยงใยสัมพันธ์ข้ามวิชาชีพระหว่างสถาปัตยกรรมและศิลปะยังปรากฏในการออกแบบงานหลายงาน ของ Frank O. Gehry ผู้ที่มีความสนใจในศิลปะมาก ชอบพูดคุยถึงเรื่องศิลปะมากกว่าสถาปัตยกรรม เป็นเหตุให้งานออกแบบของเขามีลักษณะความเป็นประติมากรรมมากกว่าความเป็นสถาปัตยกรรม

อย่างไรก็ดีศิลปะ วรรณกรรม หรือปรัชญา ยังไม่เคยให้ความกระจ่างในการอธิบายแนวความคิดของการออกแบบสถาปัตยกรรม และความหมายของ Deconstruction ได้อย่างชัดเจน กลับสร้าง แต่ความสลับซับซ้อนของความคิด ความคลุมเคลือซึ่งเป็นจุดอ่อนให้กลุ่มคนผู้ต่อต้านรูปแบบ Deconstruction ตั้งกระทู้ถามได้ว่า ในเมื่อพวกคุณ (deconstructivist) ไม่สามารถให้นิยามของ Deconstruction ได้ ฉะนั้นรูปแบบนี้คงจะเป็นรูปแบบที่คลุมเคลือ และพวกคุณก็คงจะเป็นนักคิดที่ คลุมเคลือครุ่นคิดหมุนวนหาข้อสรุปไม่ได้ แม้ว่านักทฤษฎีได้พยายาม

หาคำนิยาม และความหมายของ Deconstruction เอาไว้มากมายจนนับไม่ถ้วน แต่ไม่มีนิยามใดเลยที่ ครอบคลุมความหมายที่แท้จริงของคำนี้ได้หรือไม่พวกเขาก็มักจะเบี่ยงเบนหลีกเลี่ยงคำตอบที่ ชัดเจน อันอาจจะไปผูกมัดตนเองให้จมมุดอยู่กับนิยามนั้นๆ Geoff Bennington เขียนบทความกึ่ง ให้นิยามของคำนี้ได้ไว้เป็นข้อๆ เขายังนิยามอีก Deconstruction ว่าไม่ใช่ทฤษฎีหรือ โครงการและไม่ใช่ สิ่งที่ช่วยอธิบายขยายความวิธีการปฏิบัติใดๆ หรือช่วยสร้างจินตภาพให้เห็นสถานะที่ต้องการได้ ซึ่ง สอดคล้องกันกับคำอธิบายของนัก Deconstructivist หลายคนรวมทั้ง Jacques Derrida ที่ว่า Deconstruction ไม่ใช่กฎหรือระเบียบปฏิบัติอีกด้วย Deconstruction เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่คอย ให้มีการไตร่ตรอง ให้รู้ตัวมีสติ หรือเตรียมการของเรื่องใดๆ หรือแม้กระทั่งของเรื่องความทันสมัย ได้ทัน คำนิยามของ Deconstruction มักจะออกมาทำนองนี้คือ ไม่ใช่ใช้อย่างโน้นอย่างนี้ เพียงแต่ อธิบายว่ามีลักษณะอย่างนั้นอย่างนั้น โดยรวมแล้วช่างเป็นนิยามที่ล้นไหล ความน่าสงสัย ความ รุนแรง ความแปลกประหลาดในสถาปัตยกรรมแนวทางนี้แหละ ที่เป็นตัวดึงดูดใจที่คึกคัก ด้วยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของกลุ่มอนุรักษ์นิยมเป็นตัวพลิกเหตุการณ์ และเสริมกำลังให้กลุ่ม Deconstruction นี้โดดเด่น ด้วยการตกเป็นทิวพากษ์วิจารณ์ท่ามกลางกระแสนิยมอันหลากหลายของรูปแบบสถาปัตยกรรมทั้งหลาย แหล่งความคลุมเคลือที่มีอยู่ทำให้สถาปัตยกรรม Deconstruction สามารถถูกตีความหมายได้หลายทางขึ้นอยู่กับผู้อ่านผู้เห็นจะแปลความหมายและคิดเห็นกับสิ่งก่อสร้างนั้นๆ อย่างไรก็ตาม Deconstruction อาจเป็น fashion ที่วูบมาวูบไป หรืออาจเป็นปรากฏการณ์ ที่สร้างความตื่นตัวให้แก่วงการสถาปัตยกรรมที่จะต้องบันทึกไว้เวลาและมนุษยชาติจะเป็นปัจจัยในการยอมรับและเป็นเครื่องพิสูจน์จะอย่างไรก็ตาม Deconstruction ไม่ใช่เรื่องของการใช้เหตุผลที่ใครคนใดคนหนึ่งจะพยายามค้นหาเหตุผลของนัก Deconstructivist ว่าเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น เหตุใดสถาปัตยกรรมจึงออกมาในรูปแบบนี้ ขบวนการคิดเป็นอย่างไร มีสูตรสำเร็จไหม คนผู้นั้นคงต้องพบกับความผิดหวังเป็นแน่ เหตุผลไม่ใช่เรื่องที่เป็นประเด็นใน ณ ที่นี้ Deconstruction เป็นเพียงวิธีการ รูปแบบหนึ่ง เท่านั้นเอง ที่พยายามสร้างระบบ (ซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว) ในอันที่จะพยายามพิสูจน์ตัวเองว่าเด่นเหนือใคร

ตัวอย่างของงานสถาปัตยกรรมในแนวคิดของ Deconstruction

ภาพที่ 2.1 ศูนย์นักศึกษา Lerner มหาวิทยาลัย Columbia ในรัฐนิวยอร์ก

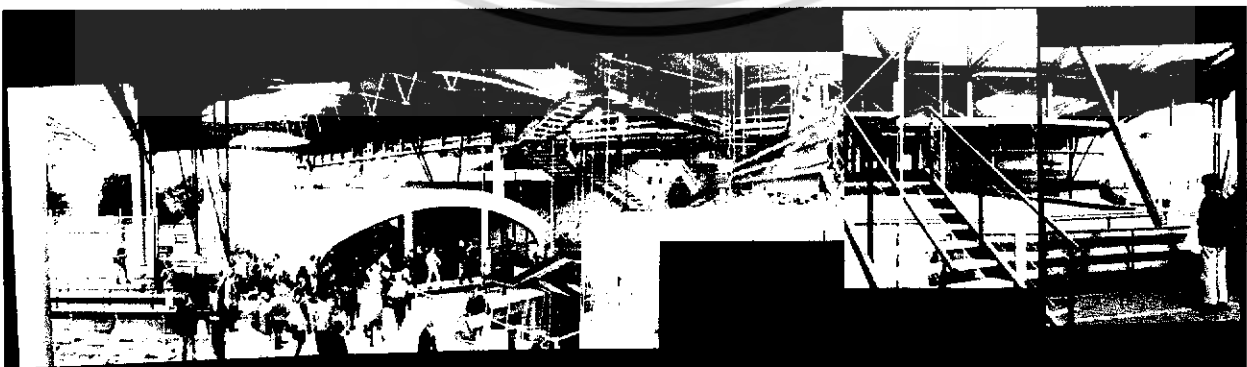
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 *Le Fresnoy National Studio*

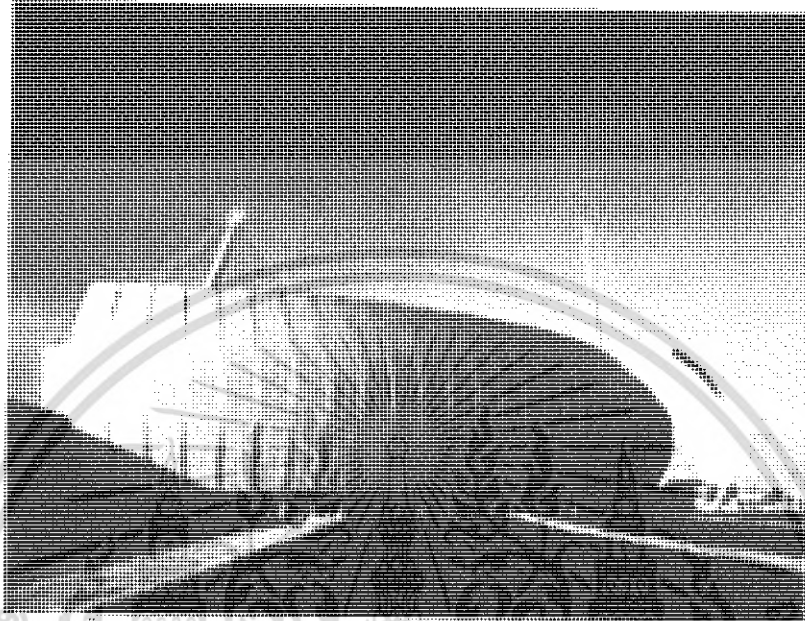

ภาพที่ 2.3 *Int. Panorama-The Parc de la Villette*

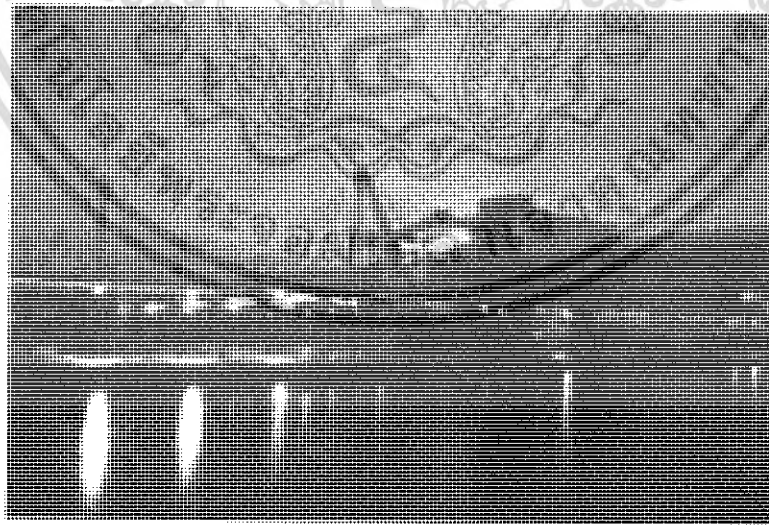

ภาพที่ 2.4 *Int. Panorama-The Parc de la Villette*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

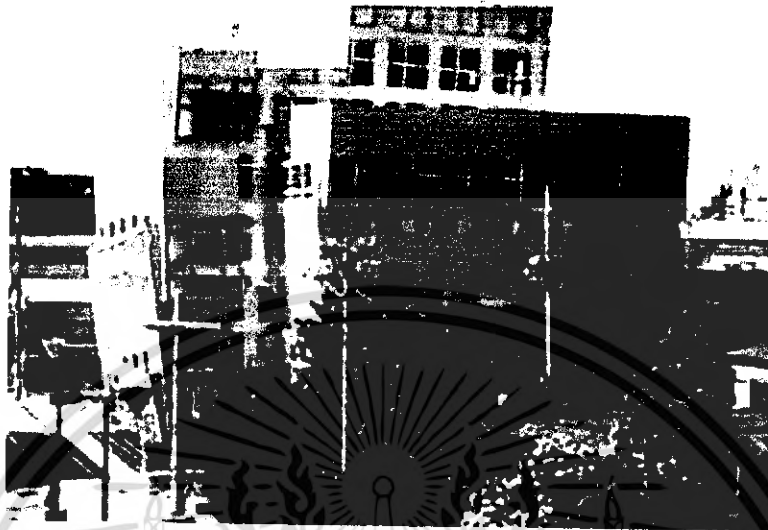

ภาพที่ 2.5 Gateway Hall, A Exhibition Complex ในโครงการสวนป่าเมือง

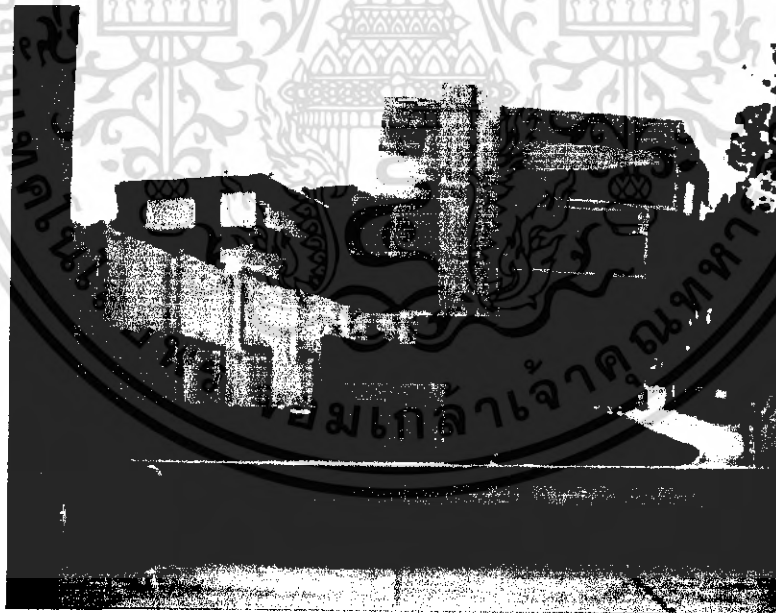

ภาพที่ 2.6 รูปแบบสถาปัตยกรรมในแนวความคิด Deconstruction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 ปี 1992 Nunotani HQ Building กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 2.8 Columbus Convention Center ในปี 1993

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Deconstruction ในวงการภาพยนตร์

คงที่กล่าวมาแล้วว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสร้างผลงานรูปแบบ Deconstruction นี้ก็คือ การทำงานข้ามสายงานวิชาชีพที่กำกวมกัน ภาพยนตร์เป็นสาขาวิชาชีพหนึ่ง ที่รูปแบบ Deconstruction มีส่วนเกี่ยวข้อง (แม้จะไม่เรียกชื่อรูปแบบเหมือนกัน แต่ก็มีลักษณะสอดคล้องกันอย่างยิ่ง) ข้าพเจ้าเห็นว่าคงจะเป็นการดี ถ้าได้เปรียบเทียบยกตัวอย่างในสาขาวิชาชีพ ที่ผู้อ่านสามารถมองเห็นสัมผัส และรู้สึกได้อย่างชัดเจน คือถ้าผู้อ่านเคยดูภาพยนตร์เรื่อง Pulp Fiction และ Natural Born Killer โดยเลวนติน ทาเรนติโน เป็นผู้เขียนบท (กำกับในเรื่อง Pulp Fiction ด้วย) ลองนึกถึงเนื้อเรื่องที่สับสน การจับท่อนเรื่องให้สลับไปมา สร้างปมเรื่องให้คนดูงง แล้วให้คิดลำดับเรื่องเอาเอง สร้างความมึนงง เครียด เป็นมุมมองที่แตกต่างจากทั่วไปนั้น มันเหมือนกับสภาวะที่เรากำลังเผชิญกับสถาปัตยกรรม รูปแบบ Deconstruction หรือไม่ ภาพยนตร์ยังมุ่งแนะให้คิดอีกว่า แก่นแท้ของเรื่อง และจุดประสงค์ ในการนำเสนอภาพยนตร์เรื่องนี้เพื่ออะไร ประชญา อำนาจ วิถีชีวิต ฯลฯ

Deconstruction เป็นจุดเปลี่ยน ไม่ใช่ยุคสมัย มีรูปแบบสถาปัตยกรรมมากมาย เกิด หรือเน้นขึ้นมาใน ภายหลังได้จากจุดเปลี่ยนนี้ 20 ปีผ่านมา มีคำบางคำซึ่งเป็นศัตรูตัวฉกาจของตัวเอง คำว่า Deconstruction ก็เป็นอีกคำหนึ่งที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น เหมือนกับคำว่า Existentialism, Special, Liberal, Conservative และคำว่า postmodern คำต่างๆเหล่านี้ ความหมายของตัวเอง บ่อยครั้ง ก่อนข้างที่จะคลุมเครือจนใช้การไม่ได้ สำหรับการประคองคิดคำว่า Deconstruction ขึ้นมาโดย ประชญาเมธีร่วมสมัยชาวฝรั่งเศส Jacques Derrida เริ่มชีวิตของตัวเองขึ้นมาในช่วงปลายทศวรรษ ที่ 60 แต่มันได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของศัพท์บัญญัติอเมริกัน ในช่วงสิบปีให้หลังมานี้เอง หรือน้อย กว่านั้น ใดๆก็ตาม ในช่วงเวลาดังกล่าว มันได้เคลื่อนคล้อยตัวมันเองจากศัพท์ทางเทคนิคด้าน ประชญา และถูกนำไปใช้โดยบรรดานักวิจารณ์ทางวรรณกรรม ในลักษณะที่สัมพันธ์กับคำนี้ ซึ่งพูด ขึ้นมาอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน นอกจากนี้ คำดังกล่าวยังถูกนำเอาไปใช้กว้างไกลออกไป นับตั้งแต่บรรดานักทฤษฎีศาสตร์ไปจนกระทั่งถึงพวกพระ ความหมายแต่เดิมของมันไม่ว่าจะ หมายความว่าอะไรก็ตาม แต่พอมาถึง ณ ปัจจุบันนี้ ซึ่งได้มีการนำไปใช้กันอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งคำว่า deconstruction ได้กลายมามีความหมายว่า "การฉีกทิ้ง-การรื้อ" หรือ "การทำลาย" (ปกติแล้ว ใช้กับสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุ)

การนำคำดังกล่าวมาใช้เป็นไปอย่างกว้างไกลในเกือบทุกๆสาขา ในวงการวรรณกรรม ได้มีการ ใช้คำนี้ ทั้งทางด้านบวกและลบ เพื่อหมายถึงบางสิ่งบางอย่างคล้ายๆกับ "การเล่นกับคำรับคำราที่ แสดงให้เห็นว่า มันไม่มีความหมาย" ศัพท์คำนี้ได้ถูกนำมาใช้โดยนักวิชาการชาวอเมริกันอย่าง กว้างขวาง และในขอบเขตที่แคบกว่าของนักวิชาการในทวีปยุโรป ผลที่ตามมาคือว่า ใครก็ตามที่พูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงคำว่า Deconstruction ในเชิงบวก บ่อยครั้งกระทำเช่นนั้นในหนทางที่ง่ายจนเกินไป และใครก็ตามที่วิพากษ์วิจารณ์คำๆนี้ ก็กลายเป็นคนที่โง่งมต่อคำว่า Deconstruction พวกหนึ่งได้สร้างหุ่นฟางขึ้นมา ส่วนอีกพวกหนึ่งได้เผามันเสีย แต่ทั้งสองพวก อันที่จริงแล้ว ก็ไม่ได้ไปถึงจุดหมายปลายทางของการอธิบายเกี่ยวกับคำว่า Deconstruction และนอกจากนี้ มันก็ไม่ใช่ คำที่นำมาใช้กันเป็นประจำในฐานะที่เป็นคำพ้องของคำว่า "การทำลาย"(destruction) ซึ่งช่วยให้มันเลียงไปจากชื่อเสียงที่เสียหาย ทุกวันนี้ จะให้ดีที่สุด การใช้คำว่า to deconstruct บางสิ่งบางอย่าง ก็คือ ฉีก(หรือ)มันออกมา (to tear it apart) ส่วนในทางที่เลวร้าย มันคือ "การไม่เคารพยำเกรง และการไม่มีความนับถือเอาเลย"

ในการเผชิญหน้ากับการโจมตีเหล่านี้ต่อคำว่า Deconstruction ข้าพเจ้ามั่นใจว่ามันสายเกินไปแล้วที่จะรักษาคำๆนี้เอาไว้ จากชะตากรรมของการไร้ความหมาย หรือการเป็นคำที่พ้องกับคำว่า destruction (การทำลาย) ในอีกด้านหนึ่ง มันอาจจะไม่เป็นการสายเกินไปที่จะพูดอะไรบางอย่างเกี่ยวกับว่า คำๆนี้มันเริ่มต้นชีวิตของมันขึ้นมาอย่างไร และสิ่งที่ปรัชญาเรียกว่า Deconstruction นั้นมันเกี่ยวข้องกับอะไร มันอาจจะไม่ช่วยรักษาคำๆนี้ให้ปลอดภัย แต่นั่นควรจะสร้างความประหลาดใจให้กับเรา

Deconstruction ในวงการปรัชญา

Derrida ได้นำเอาคำว่า Deconstruction มาจากงานของ Martin Heidegger ในช่วงภาคเรียนฤดูร้อนของปีค.ศ. 1927 Martin Heidegger ได้เสนอคำบรรยายชุดหนึ่ง ซึ่งปัจจุบัน ได้รับการพิมพ์ขึ้นมาภายใต้ชื่อ Basic Problems of Phenomenology (ปัญหาพื้นฐานต่างๆเกี่ยวกับปรากฏการณ์วิทยา) ประเด็นดังกล่าวเกี่ยวกับคำบรรยายของเขาที่เตรียมขึ้นมา นั้น Heidegger ได้เริ่มต้นมันขึ้นมาอย่างเหมาะสมด้วยการพูดคุยกันถึงธรรมชาติของปรัชญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางปรัชญาที่เรียกว่า Phenomenology (ปรากฏการณ์วิทยา) การหยิบยืมอย่างสร้างสรรค์มาจากครูของเขา Edmund Husserl , Heidegger กล่าวว่า ปรากฏการณ์วิทยาเป็นชื่อของวิธีการอันหนึ่งของการทำงานของปรัชญา เขากล่าวว่า วิธีการดังกล่าวมีขั้นตอนอยู่ 3 ขั้นตอนด้วยกันคือการลดทอน การสร้าง และการทำลาย (reduction, construction, and destruction) และเขาได้อธิบายว่า กระบวนการ 3 ขั้นตอน มีความเกี่ยวข้องกันและกัน "การสร้าง" (construction) มีความจำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับ"การทำลาย"(destruction) เขากล่าว ต่อจากนั้นก็ได้ทำการวิเคราะห์ "การทำลาย" (destruction) ด้วย "การรื้อโครงสร้าง" (deconstruction = abbau) , Heidegger อธิบายสิ่งที่เขา

หมายถึง"การทำลายทางปรัชญา" โดยการใช้คำในภาษาเยอรมันเดิม ซึ่งเราอาจแปลมันตามตัวอักษรว่า "unbuild"

ความเชื่อมโยงของคำศัพท์และประวัติศาสตร์ระหว่างคำว่า Deconstruction กับ Destruction เป็นเรื่องที่ชัดเจน แต่ Heidegger ไม่ได้ให้คำว่า abbau หมายถึงสิ่งที่เราหมายถึง Destruction (การทำลาย)หรือ Disassembly (ถอดออกเป็นชิ้นๆ) เขาใช้คำว่า abbau เพื่อแสดงให้เห็นว่า ในวิธีการของเขา คำว่า Destruction ไม่ได้หมายถึงสิ่งที่หมายรวมถึงอย่างนั้นกันบ่อยๆ เขาได้อธิบายสิ่งที่เขาหมายถึง abbau ว่า Deconstruction เพื่อให้ความกระฉ่างมากขึ้นว่า เขาไม่ได้ต้องการให้

หมายความว่า "taking things apart" (ถอดสิ่งต่างๆออก)จริงๆ ดังที่ Heidegger ได้คิดคำว่า Deconstruction ขึ้นมา มันเป็นคำตอบหนึ่งต่อปัญหาทางปรัชญา การพูดคุยกันเกี่ยวกับปรัชญา แม้แต่ความพยายามอย่างยิ่งที่จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งทั้งหมด อันนี้ได้ถูกแผ่คลุมไปทั่วโดยแนวคิดแบบจารีตประเพณีต่างๆ และด้วยขอบเขตแห่งจารีตและในมุมมองของชนบประเพณีของการเข้าถึง อย่างไรก็ตาม โชคดีที่เราสามารถสันนิษฐานต่อไปว่า แนวความคิดเหล่านี้ ขอบเขต และวิธีการ คือสิ่งที่ดีที่สุดในการเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆที่พวกเขาอธิบายได้อย่างน่าเชื่อถือทุกๆไป มันเป็นโลกที่อยู่ภายนอก ปัญหาของเราก็คือว่า เพียงช่องทางเกี่ยวกับเหตุผลของเราเท่านั้น ที่เข้าสู่โลกนั้นได้ คือ ภาษาศาสตร์ (linguistics) ซึ่งอาจทำให้เรามีความเชื่ออย่างผิดๆว่า ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับโลก มักจะเป็นกึ่งก้านสาขาจากภาษาของเรา ถ้าเราเพิ่มข้อสงสัยของเราต่อประเด็นของ Heidegger ซึ่งเราับทอกลับช่วงแนวความคิดและคำต่างๆของเรามาจากคนอื่น ซึ่งตัวของพวกเขาเองนั้น ต้องทำงานด้วยแนวความคิดและคำต่างๆที่สืบทอดมาอีกทอดหนึ่ง หากเป็นดังว่านั้น เราก็ต้องตั้งคำถามขึ้นมาโดยพลันว่า ถ้าเป็นเช่นนั้น เราสามารถที่จะคิดถึงเกี่ยวกับโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ได้อย่างไร เราสามารถหลีกเลี่ยงการลดทอนความเข้าใจต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งสัมพันธ์กับภาษาและประวัติศาสตร์โดยเฉพาะ ได้อย่างไร

Heideggerมีความคิด คล้ายๆกันกับนักปรัชญาคนอื่น ๆ ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19-20, Heidegger ไม่เชื่อว่ามีเครื่องมืออัต โนมัติที่เรียกว่า "เหตุผล" ซึ่งเรานำมาใช้โดยไม่คำนึงถึงภาษา เวลา สถานการณ์ สภาพแวดล้อมของเรา หรือความสนใจต่างๆ เพื่อวิจารณ์โอเดียหรือความคิดต่างๆ ด้วยเหตุดังนั้น,เมื่อเรารู้เหมือนว่าจะไม่สามารถเริ่มต้นมาจากศูนย์ หรือจุดตั้งต้นของเหตุผล อันนั้น เป็นอิสระจากแนวความคิดต่างๆที่มีอยู่แล้ว ศัพท์แสงต่างๆ หรือวิธีการเข้าถึงทั้งหลาย มันจึงปรากฏออกมาว่า เราได้ถูกบีบบังคับให้ทำซ้ำอดีตและความผิดพลาดของมัน

ถ้าหากว่าเราจะต้องใช้แนวความคิดต่างๆที่เราได้รับการสืบทอดมาจากคนอื่นในการกระทำทางปรัชญา (หรือสิ่งอื่นๆ) เราจะสามารถทำอะไรใหม่ๆขึ้นมาได้อย่างไร เราจะสามารถไปพ้นจากสิ่งที่

เป็นความผิดพลาดต่างๆในทางปรัชญา ซึ่งบรรพบุรุษทางด้านสติปัญญาของเราได้สร้างขึ้นมาได้
อย่างไร เราไม่ได้กำลังประณามต่อลัทธิประวัติศาสตร์ หรือทฤษฎี

ในทางตรงข้าม การสนทนาถกเถียงกันอย่างมากมายเกี่ยวกับผลงานของ Heidegger และ
ผลงานที่ได้รับช่วงสืบทอดมาจากงานของเขา คำตอบของ Heidegger ก็คือ "ไม่ เราสามารถที่จะใช้
แนวความคิดเหล่านี้ได้ ในขอบเขตต่างๆ และวิธีการที่สวนกับตัวของมันเอง เพื่อค้นหาหรือเปิดเผย
ให้เห็นสิ่งที่สร้างมันขึ้นมา ยกตัวอย่างเช่น เราอาจคิดถึงการอภิปรายของ Aristotle เกี่ยวกับเรื่อง"
รูปทรงและสสาร" (form and matter) โดยใช้ศัพท์ต่างๆเหล่านั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่
ครอบคลุมเพียงพอของมัน. ท้ายที่สุด อะไรคือสสาร คำตอบใดๆที่ข้าพเจ้าให้ อยู่ในศัพท์ต่างๆของ
อีกรูปหนึ่งมากกว่าในศัพท์ต่างๆของสสาร คำถามต่างๆอย่างเช่น "โต๊ะตัวนั้นทำขึ้นมาจากอะไร
วัสดุของมันคืออะไร" คำตอบคือ "ไม้" แต่ศัพท์คำว่า "ไม้" มันได้ให้รูปลักษณะอันหนึ่งกับเรา ซึ่ง
ไม่ใช่สสาร ข้าพเจ้าอาจตั้งคำถามขึ้นมาว่า "แล้วไม้นั้น มันทำขึ้นมาจากอะไร" แน่แน่นอน ข้าพเจ้า
อาจให้คำตอบที่มีเหตุผลอันหนึ่ง แม้ว่ามันยังคงอยู่ในรูปศัพท์ต่างๆของแบบ (in term of form)
ดังที่เราใช้ศัพท์คำว่า "สสาร" และ "แบบ" (matter and form) สิ่งๆที่เริ่มต้น ซึ่งดูเหมือนว่าเป็น
คำถามที่มีเหตุผลสมบูรณ์ กลับกลายเป็นปัญหา โดยการทำให้เป็นปัญหาความแตกต่าง อย่างน้อย
ที่สุด เราริมที่จะสะดุดใจขึ้นมาแวบหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาซึ่ง Aristotle กำลังได้ตอบ บางทีเราเริ่ม
ด้วยข้อสงสัย คิด ในลักษณะเดียวกันกับที่เขาคิด ถ้าเราทำเช่นนั้น บางทีเรากำลังเริ่มกระทำหรือ
ขบปัญหาทางปรัชญา โดยพิจารณาคำถามต่างๆของ Aristotle มากกว่าจะทำซ้ำในลักษณะการ
อธิบายทางวิชาการเกี่ยวกับปรัชญาของ Aristotle Derrida อาจจะพูดถึงตัวอย่างอันนี้ว่า เรา
สามารถที่จะ Deconstruct ไอเดียเกี่ยวกับเรื่อง "แบบและสสาร" (form and matter) ได้ แต่สิ่งที่เขา
หมายถึง Deconstruct แยกต่างไปจากสิ่งซึ่ง Heidegger หมายถึง มากกว่าจะเป็นเรื่องของวิธีการ
หรือส่วนหนึ่งของวิธีการ สำหรับ Derrida คำว่า Deconstruction เป็นทำที่อันหนึ่ง ในความหมาย
ระดับรากของคำๆนั้นเลยทีเดียว มันคือตำแหน่งหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับบางสิ่งบางอย่าง

โดยสรุปความว่า ดีคอนสตรัคชัน คือแนวคิดแบบใหม่ เทคนิคคือการฉีกหรือรูปทรงของสิ่งใดๆ
(รวมถึงรูปทรงทางความคิดและภาษา) ออกมาดูกันใหม่ (ที่จริงเขาใช้คำว่า displace คือการเลื่อนที่
หรือย้ายตำแหน่ง ขยับใหม่) ซึ่งเป็นการท้าทายหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์การออกแบบเดิมๆ โดยเข้าใจว่า
การคิดหรือย้ายดังกล่าว จะได้รูปทรงใหม่ที่มีความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แปลกกว่าเดิมๆ สถาปนิกที่นำ
ความคิดนี้ไปใช้ทางสถาปัตยกรรม คือ Peter Eisenman และ Bernard Tschumi เป็นต้น ทั้งสอง
สถาปนิกเคยเชิญเจ้าของทฤษฎีนักปรัชญาเดิมคือ Jacques Derrida มาร่วมในงานออกแบบ
สถาปัตยกรรม สนองตอบในรูปแบบ Deconstructive Architecture คือการรื้อย้ายโครงสร้างของ space
แบบเดิมๆออก มีการจับหมุน จับวางซ้อนทับ (ในแนวแกนที่ต่างกัน) ฯลฯ เกิดรูปแบบแปลกๆ (ดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานออกแบบต่อเติม The College of Design, Architecture, Art, and Planning at the University แนวคิดของดีคอน ละทิ้งแนวทางการออกแบบที่ว่างและรูปทรงต่างจากเดิมๆ คือ Classic ที่เน้น การคิดจากข้างนอก (structure and proportion) คู่ข้างใน Modern ที่เน้นจากข้างใน (ประโยชน์ใช้ สอย) ออกสู่รูปทรงภายนอก และ Post-Modern ที่ผสมผสานทั้งสองสิ่งกับบริบทโดยรอบของที่ตั้ง และรูปทรงสัญลักษณ์เป็นสำคัญ ในส่วนของ Deconstruction นั้นใช้วิธีการขบหรือถกเถียงเดิม ของการคิดเดิมทั้งหลาย เช่นการย้ายหมุน การซ้อนทับ ด้วยการเบี่ยงแกนหรือแนวในแต่ละชั้น (layers) ตลอดเวลา ทำให้ได้รูปทรงภายนอกที่แปลก ซับซ้อนกว่าเดิมโดยไม่คำนึงถึงบริบทที่คงที่ ของที่ตั้งแต่จะสนองการ โยกย้ายเปลี่ยนแปลงเสมอๆ แม้แต่คุณค่าสถาปัตยกรรมแต่เดิมเพื่อการอยู่ อาศัยหรือการใช้สอยนั้น Derrida แย้งว่าน่าจะเป็นคุณค่ารอง และสถาปัตยกรรมน่าจะเป็นเรื่องการ สนองตอบทางการเสพปัญญาและอารมณ์ของมนุษย์ด้วย นอกเหนือจากคุณค่าเดิมดังกล่าว ส่วนใน งานของ Tschumi นั้น เขามีความคิดที่แย้งว่าสถาปัตยกรรมเดิมมีรูปแบบเป็นกฎเกณฑ์ที่ตายตัว เกินไป บางส่วนแฝงไว้ในส่วนการใช้สอย เพื่อความเป็นอิสระต่อความคิด ควรพิจารณาการ Deprogram or Crossprogram หรือ โปรแกรมเสียใหม่ นำมาแยกพิจารณาแล้วจึงนำกลับไปประกอบ กันใหม่ งานของ Tschumi จึงเป็นการแยกแยะช่องว่าง ของอาคารออกเป็น จุดๆ แล้วนำมาจัดเรียง กันใหม่ในลักษณะเหมือนการถักทอประสานกัน หรือบางครั้งเป็นการวางประจันกันอย่างที่เรียกว่า Juxtaposition ด้วยวิธีการนี้ทำให้เกิดที่ว่างและรูปทรงในลักษณะใหม่ๆ ขึ้นมาแทนของเดิมๆ versity of Deconstruction ในทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ปรัชญา และอักษรศาสตร์ หมายถึงการเปิดเผย จุด คั่นและเสนอข้อสันนิษฐานต่างๆ ทางอภิปรัชญา ที่เกี่ยวข้องกับความพยายามอย่างมีระบบ เพื่อจะ กำหนดมูลฐานของความรู้ โดยเฉพาะวินัยทางวิชาการ เช่น ศึกษาเรื่องของโครงสร้าง (structuralism) และ สัญญาณ-สัญลักษณ์ (sign & symbol as semiotics) ในทางภาษาศาสตร์ คำว่า Deconstruction ถูกกำหนดโดยนักปรัชญาชาวฝรั่งเศสชื่อ Jacques Derrida ในราวปีค.ศ. 1960 โดยทั่วไป Deconstruction เกี่ยวข้องกับปรัชญาของความหมาย ที่สร้างขึ้น โดยนักเขียน นักแต่งคำรา และนักอ่าน ขยายความคิดมาจากปรัชญาที่อ้างถึงโดย Nietzsche และ Heidegger สำหรับ Derrida เขาวิจารณ์ปรัชญาตะวันตกเดิมทั้งหมดในการค้นพบโครงสร้างของความรู้และความจริงนั้น ที่มี ข้อจำกัดในทางความคิดของมนุษย์ ในส่วนขยายต่อในทฤษฎีของเขาในเรื่องสถานะสมมุติ ของการ ประนีประนอม (logocentrism) Derrida เสนอว่าข้อเขียนในคำราทั้งหลายมีรากฐานมาจาก ความสัมพันธ์เชิงลำดับขั้นของความตรงกันข้ามกัน (เช่น ความมีอยู่ ไม่มีอยู่ สิ่งเป็นจริง สิ่ง ที่ปรากฏ ผู้ชาย ผู้หญิง ฯลฯ) โดยคำแรกของคู่ตรงข้ามจะอ้างถึงความสำคัญที่มากกว่าและก่อนไป ทางมีคุณค่าความจริง และทุกระบบความคิดมีศูนย์กลางสมมุติ หรือจุดทางคณิตศาสตร์ของอาคิ มิดีส (Archimedean point) ที่ใช้เป็นรากฐาน ในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านของพวกเขา Deconstructionist

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตใต้สำนึกและจุดที่ไม่ชัดเจนนี้จะถูกเปิดเผย โดยโครงสร้างแบบสองขั้วของข้อเขียนที่รอการระเบิดออกมา ดังนั้นอะไรที่ปรากฏสงบนิ่งอยู่จะรอความมีเหตุผลที่ถูกเปิดเผยโดยความไร้เหตุผล และจะเป็นสิ่งที่ผิดธรรมดาและจะถูกตีความที่เกิดจากธรรมชาติการตีความที่ผิดเพี้ยน สำหรับพวก Deconstructionist ความหมายรวมถึงอะไรที่ละทิ้ง ละเลย หรือเจียบเฉยไว้ในข้อเขียน เพราะว่า Deconstruction เป็นการโจมตีในทุกทฤษฎีและทุกระบบของแนวคิดที่เราที่มีอยู่ การโต้แย้งในเรื่องนี้ของ Derrida และคนอื่นมีจุดมุ่งหมายต่อต้านคำจำกัดความของความเป็นเหตุผล และเลือกการอธิบายทดแทนด้วยการนำเสนอที่ไม่เป็นตามลำดับที่เกิดจากการเล่นคำและการเล่นสำนวนโวหาร พวก Deconstructionists โน้มเอียงการเน้นที่การอ่านเนื้อหาของข้อเขียนเป็นพิเศษ นักวิชาการจำนวนหนึ่งวิจารณ์แนวคิดตรงประเด็นนี้อย่างรุนแรง

อย่างไรก็ตาม Deconstruction ที่นำเสนออย่างชัดเจนโดยงานเขียนของ Derrida และสนับสนุนโดย Paul De Man และคนอื่นๆ มีผลกระทบในความรู้หลายสาขาในมหาวิทยาลัยอเมริกัน โดยเฉพาะในช่วงเวลาระหว่างประมาณปี 1970 ถึง 1980 ในการขยายผลทางปรัชญาและทฤษฎีทางอักษรศาสตร์ เทคนิควิธีและกระบวนการทัศน์ของ Deconstruction ได้การยอมรับจากนักวิชาการในแขนงวิชาประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา ทฤษฎีการศึกษา ภาษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ขณะที่โดยนัยทางทฤษฎีนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยพวกปัญญาชนในปัจจุบัน แม้โดยทั่วไปเป็นที่นิยมและยอมรับ โดยการให้ทุนศึกษาในด้านสหวิทยาการในระหว่างช่วงระหว่างปี 1980 ถึง 1990 ซึ่งถูกมองเป็นการแตกแขนงของ Deconstruction

Derrida ได้นำเอาคำว่า Deconstruction มาจากงานของ Martin Heidegger ในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1927 Martin Heidegger ได้เสนอคำบรรยายจุดหนึ่ง ซึ่งปัจจุบัน ได้รับการพิมพ์ขึ้นภายใต้ชื่อ Basic Problems of Phenomenology (ปัญหาพื้นฐานต่างๆเกี่ยวกับปรากฏการณ์วิทยา วิธีการทางปรัชญา ที่ให้ความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับความสำนึกและวัตถุต่างๆจากประสบการณ์ตรง) Heidegger กล่าวว่า ปรากฏการณ์วิทยาเป็นชื่อของวิธีการอันหนึ่งในการศึกษาปรัชญา; เขากล่าวว่า วิธีการดังกล่าวมีขั้นตอนอยู่ 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ การลดทอน การสร้าง และการทำลาย (reduction, construction, and destruction) และเขาได้อธิบายว่า กระบวนการ 3 ขั้นตอน มีความเกี่ยวข้องกัน และกัน "การสร้าง" (construction) มีความจำเป็นที่จะต้องเกี่ยวพันกับ "การทำลาย" (destruction), เขากล่าว ต่อจากนั้นก็ได้อำนาจวิเคราะห์ "การทำลาย" (destruction) ด้วย "การรื้อโครงสร้าง" (deconstruction = abbau), Heidegger อธิบายสิ่งที่เขาหมายถึง "การทำลายทางปรัชญา" โดยการใช้คำในภาษาเยอรมันเดิม ซึ่งเราอาจแปลมันตามตัวอักษรว่า "unbuild" เขาหมายถึง abbau ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

Heidegger ไม่เชื่อว่ามันมีเครื่องมืออัตโนมัติที่เรียกว่า "เหตุผล" ซึ่งเรานำมาใช้โดยไม่คำนึงถึง ภาษา เวลา สถานการณ์ สภาพแวดล้อมของเรา หรือความสนใจต่างๆ เพื่อวิจารณ์ความคิดต่างๆ ซึ่งดูเหมือนว่าเราจะไม่สามารถเริ่มต้นมาจากศูนย์ หรือจุดตั้งต้นของเหตุผลอันนั้น หรือเป็นอิสระจากแนวความคิดต่างๆที่มีอยู่แล้ว ศัพท์แสงต่างๆ หรือวิธีการเข้าถึงทั้งหลาย มันจึงปรากฏออกมาว่า เราได้ถูกบีบบังคับให้ทำซ้ำอดีตและความผิดพลาดของมัน สำหรับ Derrida คำว่า Deconstruction เป็นท่าทีอันหนึ่ง ในความหมายระดับรากของคำๆนั้นเลยทีเดียว มันคือตำแหน่ง (สมมุติ) หนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับบางสิ่งบางอย่าง

Deconstruction ในวงการวรรณกรรม

ในแง่วรรณกรรมและการวิจารณ์วรรณกรรม Deconstruction แตกต่างไปจากวิธีการอื่นๆของการตั้งคำถามต่างๆเกี่ยวกับงานในแต่ละชิ้น มันมีอะไรซึ่งมากไปกว่าการเปรียบเทียบผลงานดังกล่าวกับมาตรฐานภายนอก สำหรับอะไรที่ควรจะทำ (อย่างเช่น มาตรฐานทางศีลธรรม มาตรฐานทางวิทยาศาสตร์ หรืออุดมการณ์ทางการเมือง) มันจะค้นหาช่องทางหรือวิธีการที่หนังสือเล่มนั้น ในตัวของมันเอง ได้แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่มันได้ถูกมองข้ามไป Deconstruction เป็นรูปแบบหนึ่งของสิ่งที่ได้รับการเรียกว่า บทวิจารณ์ที่น่ากลัว ยกตัวอย่างเช่น Derrida ได้เขียนเกี่ยวกับหมายเหตุอันหนึ่งในงานเขียนเรื่อง Being and Time of Heidegger เพื่อแสดงให้เห็นว่า ขณะที่อ่านหมายเหตุข้างใต้อย่างระมัดระวัง มันจะแสดงให้เห็นในเชิงความหมายและวัตถุประสงค์ ข้ออ้างต่างๆของหนังสือเล่มนี้เป็นสิ่งซึ่งสร้างปัญหาให้ชวนสงสัย ในข้อเท็จจริง Derrida ให้เหตุผลว่า ผลงานของ Heidegger ได้แย้งกันในตัวของมันเอง แต่อย่างไรก็ตาม Deconstruction สำหรับ Derrida เป็นการวิจารณ์ที่แตกต่างไปจากการวิจารณ์ในเชิงอุดมคติและศีลธรรม Derrida ไม่ได้รื้อ (deconstruct) ผลงานของ Heidegger แต่แสดงให้เห็นว่า Heidegger ควรที่จะเขียนหนังสือเล่มดังกล่าวให้ดีกว่านี้ อันนี้ไม่เหมือนกับนักวิจารณ์หนังสือที่ดี Derrida ไม่ได้ทำหน้าที่ซ่อมแซมงานของ Heidegger เพื่อเขา เพียงให้เข้าใจกันเองว่า ด้วยการแก้ไขเหล่านี้ อย่างน้อยที่สุดโดยหลักการ เราจะมียานที่ดีกว่าขึ้นมาชิ้นหนึ่ง การวิจารณ์แบบนี้ (Deconstructive criticism) มิได้เจตนาหรือมีความตั้งใจที่จะเสนอแนะวิธีการอันใดอันหนึ่ง ที่จะทำให้นี้หนังสือเล่มนี้สมบูรณ์ขึ้น แต่กลับเป็นการแสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์ต่างหาก Deconstruction ได้ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่า ผลงานชิ้นหนึ่งไม่ได้พูดถึงบางสิ่งบางอย่าง ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ ไม่ใช่ว่ามันควรจะเป็น Deconstruction ไม่ได้มุ่งหมายให้ภารกิจของมันที่กระທาลงไปทุกอย่าง จะถูกนำรวมเข้าไว้ด้วยกันนั้นเป็นไปได้ มันไม่ได้คาดว่า งานนี้จะมีผลในการนำรวมเข้าไปในอะไรที่มากกว่าสิ่งซึ่งได้ถูกรวมเอาไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว มันไม่ได้คิดเอาว่า งานของมันจะทำให้สิ่งต่างๆดีขึ้น ไม่สันนิษฐานว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก 81160 ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Deconstruction ไม่ได้มุ่งหมายให้ภารกิจของมันที่กระทำลงไปทุกอย่าง จะถูกนำรวมเข้าไว้ด้วยกัน นั่นเป็นไปได้ มันไม่ได้คิดว่า งานนี้จะมีผลในการนำรวมเข้าไปในอะไรที่มากกว่าสิ่งซึ่งได้ถูกรวมเอาไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว มันไม่ได้คิดเอาว่า งานของมันจะทำให้สิ่งต่างๆดีขึ้น ไม่สันนิษฐานว่ามันเป็น เป้าหมายอันหนึ่งต่อผลงานของ Deconstruction แม้ว่าจะเป็นเพียงในหลักการก็ตาม ประเด็นของ Deconstruction ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า ที่ไหนบ้าง ซึ่งบางสิ่งบางอย่าง ได้ถูกละเลยหรือถูกมองข้ามไป ไม่ใช่เนื่องมาจากความมีขอบเขตของผู้เขียน ไม่ใช่เพราะนักวิจารณ์ฉลาดกว่าหรือดีกว่า แต่เพราะว่านั่นเป็นเรื่องธรรมดา คือ มันมักจะมีสิ่งต่างๆที่ “ข้าพเจ้า” ไม่รู้เสมอๆ แม้ว่าในความเป็นจริงโดยสัจจะนั้น “ข้าพเจ้า” ไม่รู้ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ “ข้าพเจ้า” รู้ Derrida สนใจใน “อวิชชา (nonknowledge)” อันนี้ และผลงานของเขาก็เวียนวนอยู่กับสิ่งนี้ สมมุติฐานร่วมกันของ Deconstruction (การรื้อโครงสร้าง) และทฤษฎีเชิงนิเสธ (negative theology) ก็คือ “ภาษา” ซึ่งในตัวมันเองมีข้อจำกัดและความจำเป็นที่จะประสบกับ “ความล้มเหลว” ในการที่จะพูดถึงทุกสิ่งทุกอย่างออกมาได้ ที่จะจดจำทุกสิ่งทุกอย่างได้ แต่อย่างไรก็ตาม มันได้พูดถึงบางสิ่งบางอย่างออกมาเช่นกัน แม้แต่บางสิ่งเกี่ยวกับสิ่งซึ่งล้มเหลวก็จะพูดด้วย ถ้าหากว่าเราจะเอาเป็นเรื่องของเจตนา เราสามารถที่จะกล่าวได้ว่า เจตนาของเราล้มเหลวที่จะบรรลุเป้าหมายของมัน แต่อย่างไรก็ตาม มันได้ชี้เข้าไปสู่บางสิ่งบางอย่าง ในสิ่งที่ดำรงดำรงได้กันออกไป ได้ชี้ให้เห็นร่องรอยหลายๆอย่าง ภายในดำรงดำรงต่างๆมากมายที่หลงลืมไป Derrida สนใจในตรรกะอันนี้เกี่ยวกับสิ่งที่พูดและไม่ได้พูด เกี่ยวกับสิ่งที่รวมเข้าไว้และที่กันออกไป เกี่ยวกับการมีอยู่และไม่มีอยู่ เกี่ยวกับที่พูดออกมาให้ได้ยินและสิ่งที่เงียบเฉย เกี่ยวกับความทรงจำและความหลงลืม บ่อยครั้งสิ่งที่ไม่ได้รับการพูดออกมาเป็นสาระสำคัญของความหมาย แต่อย่างไรก็ตาม มันไม่เพียงแต่เป็นสาระสำคัญอันหนึ่งของความหมายเท่านั้น Deconstruction สามารถเป็นสาระสำคัญอันหนึ่งของคำรานั้นได้ละเลยอะไรไป ได้มองข้าม หรือหลงลืมอะไรบางอย่าง มันมีสิ่งอื่นๆอีกหลายหลากซึ่งเราอาจจะลืมไป บางครั้งเราไม่ได้ระลึกถึงพระเจ้า แต่สำหรับบางคนมีความคาดหวังต่างๆต่อคำว่าพระเจ้าอย่างมาก Deconstruction เรียกร้องทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับ ความทรงจำ ความสงสัย การยกย่อง และความสัมพันธ์ระหว่างความทรงจำอันหนึ่งกับสิ่งที่เราหลงลืมไป มากกว่าการอธิบายในสิ่งที่เราหลงลืมไปต่างๆ Deconstruction จะขัดจังหวะความราบรื่นไร้ร่องรอย (seamlessness) ที่เด่นชัดของดำรงดำรงต่างๆและปฏิบัติการต่างๆ ดังนั้น เราจึงมีโอกาสบางครั้งในการสังเกตถึงสิ่งที่ทำให้ดำรงดำรงและปฏิบัติการเหล่านั้นเป็นไปได้ แม้ว่าเราสามารถเพียงแค่สังเกต “มัน” จากร่องรอยหรือกลิ่นที่มันได้ทิ้งไว้เบื้องหลัง มันอาจจะเป็นไปได้ง่ายที่จะระลึกถึงสิ่งที่เราหลงลืมไป แต่อย่างน้อยที่สุด Deconstruction เรียกร้องให้เรา ระลึกถึงความหลงลืมของเราบ้าง Deconstruction มิได้ไร้เคียงสาหรือง่ายและชือๆในสิ่งที่มันเปิดเผยกับเรา ในสิ่งที่มันเรียกคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความทรงจำของเรากลับมา การเปรียบเทียบกับทฤษฎีในเชิงนิเสธเป็นสิ่งที่ชัดเจนจะแจ้งว่า Deconstruction ของ Derrida ไม่ได้เป็นการไปซ่อมหรือปรับปรุงตำราของ Heidegger เขาไม่เชื่อว่า Deconstruction สามารถกระทำเช่นนั้นได้ แต่แสดงให้เห็นถึงเรื่องจริยธรรมและการละเลยในเรื่องอื่นๆของพวกเรา เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลุดรอดไปได้ Deconstruction เป็นปรัชญาในลักษณะวิพากษ์ เป็นการใช้คำ ในลักษณะวิเคราะห์วิจารณ์ ในความหมายหรือเหตุผลเชิงปรัชญา มันแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดต่างๆของหนังสือตำราหรือการปฏิบัติที่เราากำลังตรวจสอบ เพื่อที่เราสามารถที่จะมองเห็นข้อจำกัดเหล่านั้น บางครั้งความหมายต่างๆได้ถูกกระทบกระเทือน บางครั้งความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าก็ไม่ใช่เช่นนั้น บางคราวเราอาจไม่มั่นใจในสิ่งที่ทำให้เกิดผลหรือแม้แต่ผลเราก็อาจไม่แน่ใจว่ามันเป็นผลจากการกระทำอันนั้น ผลอันเนื่องมาจาก Deconstruction เราอาจจะหวนคิดถึงจุดมุ่งหมายต่างๆของเรา ต่อเนื่องไปถึงบางสิ่งอย่าง เช่น สภาพการณ์ที่เป็นอยู่. (ลักษณะคู่ขนานกับทฤษฎีในเชิงนิเสธก็คือว่า เราอาจต่อเนื่องไปพูดถึงสิ่งเดียวกันเกี่ยวกับพระเจ้า) เราอาจจะเลือกบางสิ่งใหม่ขึ้นมาแทน (เราอาจสร้างทฤษฎีใหม่ๆขึ้น) แต่ถ้าหากว่าเราทำเช่นนั้น ก็จะต้องรู้ต่อไปด้วยว่า ผลที่ตามมานั้น เราอาจจะละเลยหรือกีดกันกลุ่มหรือผู้คนต่างๆ หรือความคิด หรืออะไรอื่นๆออกไป

ด้วยเหตุนี้ ถ้าสำหรับ Derrida แล้ว แม้ว่า Deconstruction จะเกี่ยวพันกันกับหนังสือ ตำรับตำราต่างๆ แต่มันก็ไม่ใช่ระเบียบวิธีอันหนึ่งในการวิจารณ์จับผิดหนังสือตำราแต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็นการเขียน สภาพของสังคม หรืออื่นๆ อันที่จริงแล้ว Deconstruction เป็นท่าทีอันหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่าทีในเชิงจริยธรรม (ใช้คำนั้นในความหมายที่ Levinas ใช้มัน เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์โดยพื้นฐาน ไม่จำเป็นต้องควบคุมหรือชี้ขาดสำหรับชีวิตความเป็นอยู่ในความสัมพันธ์ต่างๆเหล่านั้น) ในประเด็นสำหรับข้ออ้างต่างๆในตำรับตำราและการวิเคราะห์ มันเป็นที่ของความต่อเนื่องต่อความทรงจำและความต่อเนื่องต่อการยกย่อง ในเทอมของ Aristotle, deconstruction คือท่าทีอันหนึ่งเกี่ยวกับความสงสัยที่ต่อเนื่อง ส่วนในเทอมต่างๆของ Socrates, มันเป็นส่วนหนึ่งของความไม่รู้ (อวิชชา), ของสิ่งที่ในสมัยกลางต่อมาเรียกว่า "ความไม่รู้ที่ได้รับการเรียนรู้" Deconstruction เป็นช่วงขณะหนึ่งในความต่อเนื่องของปรัชญา จากคำสัมภาษณ์ของ Jacques Derrida Deconstruction จะตั้งคำถามต่อข้อสรุป ใจความสาระสำคัญ และความมีตำแหน่งแหล่งที่ (logocentrism) ของทุกสิ่งทุกอย่าง เราต้องศึกษาแบบจำลองต่างๆและประวัติศาสตร์ของแบบจำลองทั้งหลาย หลังจากนั้นไม่พยายามที่จะล้มล้างพวกมันเพื่อวัตถุประสงค์ของการทำลายล้างพวกมัน แต่เพื่อเปลี่ยนแปลงแบบจำลองต่างๆ และคิดค้นหนทางใหม่ของการเขียน ซึ่งไม่ใช่ในฐานะของการทำลายที่เป็นทางการ แต่เพื่อหลักจริยธรรม เหตุผลต่างๆทางการเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Derrida จะไม่เห็นด้วยกับการ โยนคำรับคำร่าต่างๆ ไปสู่ความยุ่งเหยิงสับสน อันคับแค้น วาทกรรมหรือคำอธิบายในทางวิชาการของมืออาชีพเกี่ยวกับ Deconstruction ไม่ได้หมายถึงการทำลายบรรทัดฐานต่างๆ หรือผลักไสบรรทัดฐานเหล่านี้ไปสู่ความไร้ระเบียบแบบสุดขั้ว Derrida ไม่เห็นด้วยหรือสนับสนุนความสับสนอลหม่าน Derrida จะเริ่มต้นด้วยจารีตประเพณี ถ้าหากว่าคุณไม่ได้รับการฝึกฝนมาแบบจารีต ถ้าเป็นเช่นนั้น Deconstruction ก็ไม่มีความหมายอะไร มันเป็นเรื่องที่ไม่มียอะไรเลยจริงๆ ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าสิ่งที่ถูกเรียกว่า "Deconstruction" ได้ผลิตสิ่งที่เป็นความไม่เอาใจใส่เกี่ยวกับผู้เขียนงานคลาสสิกทั้งหลาย คำรับคำร่าเกี่ยวกับวินัยหรือกฎเกณฑ์ และอื่นๆ เราควรจะต่อสู้กับมัน Derrida สนับสนุนเกี่ยวกับวินัยหรือกฎเกณฑ์ แต่ Derrida จะไม่หยุดอยู่เพียงแค่นั้น Derrida คิดว่า บรรดานักศึกษาทั้งหลาย ควรจะอ่านสิ่งที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นคำรับคำร่าอันยิ่งใหญ่ในขอบประเพณีของเรา บรรดานักศึกษาสามารถที่จะพัฒนา กล่าวคือ ปฏิบัติการเกี่ยวกับ Deconstruction ขึ้นมา แต่เพียงในขอบเขตที่พวกเขา "รู้" ถึงสิ่งที่พวกเขากำลัง "Deconstructing" มันคือเครือข่ายอันมากมายของคำถามหรือข้อสงสัยอื่นๆ ข้าพเจ้าคิดว่า ผู้คนซึ่งพยายามที่จะเป็นตัวแทนสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำ หรือสิ่งที่เรียกขานกันว่า "Deconstruction" กำลังทำ ในด้านหนึ่งนั้น พยายามที่จะทำลายวัฒนธรรม หรือในอีกด้านหนึ่งนั้น เพื่อลดมันลงมาสู่ชนิดหนึ่งของการปฏิเสธ (negativity) ลดมันลงมาสู่ชนิดหนึ่งของความจบสิ้น ผู้คนเหล่านี้ต่างก็เป็นตัวแทน Deconstruction ที่ผิดๆ Deconstruction โดยสาระแล้ว เป็นเรื่องของการยืนยัน มันให้การสนับสนุนของการยืนยันอีกครั้งเกี่ยวกับความทรงจำ แต่การยืนยันซ้ำสองอันนี้เกี่ยวกับความทรงจำได้ตามไปถึงข้อสงสัยที่สุมเสียดมาก และอันตรายอย่างสุดๆ เกี่ยวกับจารีตประเพณีของเรา เกี่ยวกับสถาบันต่างๆ ของเรา เกี่ยวกับวิธีการสอนของเรา และอื่นๆ" สิ่งหนึ่งของปรัชญา ดิคอนสตรัคชัน คือการมองหาสิ่งที่ขาดหายไปในงานและความคิดทั้งหลาย เสมือนเป็นความรู้ที่ตกหล่นไปไม่เป็นความสมบูรณ์ ตามที่นักปรัชญารุ่นก่อนๆ คาดหวังกันไว้ "ว่ามี" ในทางปรัชญาทางพุทธศาสนามีผู้รู้แปลความหมายของความสมบูรณ์ คือสภาวะ "นิพพาน" คือความหยั่งรู้ในความไม่สมบูรณ์ของสรรพสิ่ง ที่ยอมมีการเปลี่ยนแปลงเป็นนิรันดร ไม่มีสถานะภาพคงที่ และมีสถานะภาพของการเคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา "โครงสร้าง" ของสรรพสิ่งทั้งหลายจึงพร้อมคอยรับการรื้อแต่งได้ตลอดเวลา เพื่อสร้างรูปแบบโครงสร้างของการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ต่อไป Deconstruction จึงเป็นการรื้อโครงสร้างเสียใหม่ ไม่ใช่การทำลาย (destruction) อย่างแน่นอน"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Deconstruction ในวงการแฟชั่น

ทฤษฎี Deconstruction เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากแนวความคิดโครงสร้างนิยม (Structuralism) ซึ่งการตีความของนักวิชาการด้านแฟชั่นมักจะคำนึงถึงการเชื่อมโยงความคิดด้านโครงสร้างของเสื้อผ้าด้านเดียวในช่วงแรก เช่น ผลงาน มาร์ติน มาเจียลา ซึ่งเป็นความเห็นจากการสัมภาษณ์คาโรลีน อีแวนส์ อย่างไรก็ตามนักออกแบบแฟชั่นบางคนมีแนวความคิดตามระบบการทำงานของทฤษฎี Deconstruction ซึ่งเป็นสหวิทยาการ มีการวิเคราะห์ตั้งแต่ ปรัชญาของสาขาวิชา สถาปัตยกรรม ระเบียบวินัย วิชาการ การเมือง เป็นต้น ในขั้นตอนนี้ อาจเกิดเป็นความคิดใหม่ ต่อจากนั้นจึงหลอมละลายความคิดที่เกิดจากการวิเคราะห์ดังกล่าว กับความคิดใหม่ซึ่งได้จากการค้นคว้า นอกเหนือจากประเพณีดั้งเดิม จนเกิดเป็นความคิดใหม่ซึ่งเป็นนวัตกรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นการเชื่อมโยงประเพณีนิยมกับความคิดใหม่แง่ใดแง่หนึ่ง โดยไม่ยอมให้ประเพณีนิยมมีอิทธิพลเหนือกว่า และหลอมละลายด้วยกันจนเป็นผลงานใหม่ขึ้นมา ผลงานของการออกแบบโดยอาศัยทฤษฎี Deconstruction มักจะได้ผลงานเป็นนวัตกรรมใหม่ เช่น ตัวอย่างผลงานของ Issey Miyaki ซึ่งใช้วิธีคิดจากทฤษฎี Deconstruction ในผลงานออกแบบซึ่งเน้นทางด้านวัฒนธรรม หรือผลงานของ ฮุสเซน ซาลาซัน ซึ่งเน้นทางด้านแนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม และใช้วิธีการ Deconstruction ในบทความตามความเห็นของ คาโรลีน อีแวนส์ ในหนังสือ inside Out

Deconstruction Fashion เข้ามาอยู่ในพจนานุกรมศัพท์ของงานออกแบบและนิตยสารแฟชั่นมากกว่าทศวรรษแล้ว เอลิสัน จิล (Alison Gill, ค.ศ.1998) อาจารย์สาขาการออกแบบศึกษา มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ได้ศึกษารูปแบบของ Deconstruction Fashion จากผลงานของ มาร์เจียลา (Martin Margiela) นักออกแบบชาวเบลเยียมที่ได้รับสมญานามว่าเป็น Deconstructionist คนแรก เมื่อปี 1989 โดยนักเขียนของหนังสือดีเทล นิวซอร์ค (Spindler 1993) จิตสรุปแนวความคิดตามคำนิยามแบบ โมเดิร์นนิสต์ เรื่องความงามของ Deconstruction Fashion ว่าไม่กลมกลืน นอกจากนี้ยังมี เรอิจิ คาวากูโบ นักออกแบบกลุ่มอวองการ์ดที่มีผลงาน Deconstruction ซึ่งทำให้นักหนังสือพิมพ์ และดีไซเนอร์ รวมทั้งผู้ซื้อ และคนในวงการแฟชั่นรับไม่ได้ในยุค 1980 ทั้งๆที่เป็นผลงานนวัตกรรมที่ควรยกย่อง และจิตสรุปว่า ผลงานแปลกใหม่เหล่านั้น อาจเป็นผลจากสังคม และการเมืองทางยุโรป รวมทั้งการแสดงออกของนักออกแบบ

จิตยังได้สรุปผลงานของมาเจียลว่า เป็นงานที่ไม่สำเร็จ (unfinished) งานที่แยกส่วน (coming apart) งานรีไซเคิล (recycle) งานซีทรู (transparent) หรือ กรันจ์ (grunge) หรือ แฟชั่นที่เรียกว่า “le destroy” ของฝรั่งเศส ที่มีลักษณะไม่มีประโยชน์ใช้สอย (nonfunctional) หรือสวมใส่ในชีวิตจริงไม่ได้ ซึ่งกล่าวว่า ดิคอนสตรัคชันในวงการแฟชั่น เป็นความตั้งใจของกลุ่มอวองการ์ดที่ต้องการทำลายแฟชั่น หรือเป็นการแสดงออกของพวกนอกรีตที่ไม่มีความเชื่ออะไรเลย (nihilism) และน่าจะพิจารณาถึงนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส ชื่อ ยาร์ค เคอร์ริค้ำ ที่มีอิทธิพลต่อนักออกแบบหลายวิชาเช่น สถาปนิก นักออกแบบนิเทศศิลป์หรือกราฟิกดีไซน์ นักสร้างภาพยนตร์ นักออกแบบสื่อและนักทฤษฎี สื่อที่ใช้แนวความคิดนี้เสมือนการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี อย่างไรก็ตาม ดิคอนสตรัคชันแฟชั่น กับดิคอนสตรัคชันในแฟชั่นต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะดิคอนสตรัคชันในแฟชั่นเป็นกระบวนการที่มีรูปแบบและรูปทรง มิใช่การสร้างนวัตกรรมใหม่ แต่เป็นการสร้างงานซ้ำตามรูปแบบเดิมที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งไม่อาจเรียกว่านวัตกรรม การใช้ทฤษฎีดิคอนสตรัคชันในการออกแบบเครื่องแต่งกายจะได้ผลงานนวัตกรรมหากทดลองตามแนวทางของทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญ

รูปแบบเสื้อผ้าแฟชั่นแนว Deconstruction

ภาพที่ 2.9 *Vegan Fashion Deconstruction*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 *Vilma Mare Fashion Deconstruction*

ภาพที่ 2.11 *Fashion Week fall-winter 2002-2003*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดีไซน์เนอร์ที่มีชื่อเสียงโดดเด่นในผลงานรูปแบบ Deconstruction

YOHJI YAMAMOTO

ภาพที่ 2.12 Yohji Yamamoto

ชื่อเสียงของ Yohji Yamamoto ดีไซน์เนอร์ชื่อก้องจากแดนอาทิตย์อุทัย เริ่มเป็นที่รู้จักครั้งแรกในงานเปิดตัวของเขา ที่มหานครปารีสเมื่อปี ค.ศ.1981 โดยเป็นปีที่ดีไซน์เนอร์จากญี่ปุ่นห้าคน เริ่มใช้ผลงานของตัวเองบุกตลาดปารีสตาม Kenzo ดีไซน์เนอร์ญี่ปุ่นคนแรก ที่ทำให้ปารีสต้องเหลียวมามองผลงานของดีไซน์เนอร์ผิวเหลือง Yohji Yamamoto เป็นดีไซน์เนอร์ชาวญี่ปุ่นที่มีผลงานโดดเด่นในด้านของ Deconstruction Style เป็นอย่างมาก และถือว่าเป็นดีไซน์เนอร์ที่มีชื่อเสียงในระดับแนวหน้าของประเทศญี่ปุ่นเลยทีเดียว ผลงานของYohji จะออกมาในลักษณะงานที่มีการผสมผสานในเรื่องของเพศ โดยบางที Yohji ได้นำเสื้อผู้ชายมาออกแบบเป็นเสื้อสำหรับผู้หญิงสวมใส่ มีการนำแพทเทิร์นที่บิดเบี้ยว ผิดเพี้ยน และ ขนาดใหญ่เกินปกติ (oversize) เสื้อผ้า ของ Yohji Yamamoto ดูจากภายนอกจะดูเรียบหรู ในการเปิดตัวครั้งแรกของเขานั้น Yohji Yamamoto นั้นแสดงผลงานของเขา ด้วยการนำเอารูปแบบของเสื้อผ้าของศตวรรษที่แล้ว เช่นเสื้อเรีตตามอกแข็งสีขาว กางเกงทรงซิการ์ มาใช้เป็นเอกลักษณ์ของเขา แต่ที่เขาให้ความสนใจเป็นพิเศษคือวัสดุที่นำมาใช้ เขาเลือกใช้ผ้าฝ้ายเนื้อแน่นทอละเอียดซึ่งเรียกว่า Egyptian Cotton มาใช้สำหรับเสื้อ การเย็บด้วยฝีจักรที่ละเอียดไปตามโครงเสื้อ ที่มีการวางแพทเทิร์นอย่างเหมาะสมเจาะต่อสรีระ และการเลือกใช้วัสดุตกแต่งเช่นกระดุม และซิปซึ่งเป็นรายละเอียดที่จะช่วยส่งให้เสื้อผ้าแต่ละชิ้นของเขา แลดูเป็นของมีราคาและ ใ้หุสำหรับผู้สวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กางเกงของเขามักใช้สีเข้มเช่นเทาเข้ม ดำ และดำที่มีลายทาง ซึ่งเป็นที่นิยมของศตวรรษที่แล้วเช่นกัน หากแต่วัสดุที่นำมาตัดเย็บ จะมีการผสมผสานใยสังเคราะห์ลงไปด้วย เพื่อให้ผ้าทิ้งตัวยิ่งขึ้น และไม่ยับอันจะทำให้ผู้ใส่เสียบุคลิก และมีความพลี้นิยมที่เคลื่อนไหว ซึ่งกลายเป็นสิ่งที่สร้างชื่อเสียงให้กับเขาอย่างมาก จนในปีถัดมาการแสดงแบบเสื้อของเขาที่นิวยอร์ก ได้รับการตอบรับจากผู้ชมอย่างมาก จนชื่อของเขาได้เริ่มติดปากผู้ที่นิยมแต่งกายในแบบใหม่ๆ และในที่สุดชื่อของเขา ก็ขึ้นทำเนียบนักออกแบบชั้นนำของโลกในไม่กี่ปีต่อมา จากนั้นเขาได้เปิดร้านในมหานครทั่วโลกซึ่งล้วนได้รับการตอบรับอย่างดี

จากนั้นเขายังมีผลงานออกแบบเครื่องแต่งกาย ให้กับภาพยนตร์หลายต่อหลายเรื่อง ซึ่งดารา นำทุกคนล้วนพอใจในผลงานที่เขาออกแบบ เพราะทำให้ตัวละครแต่ละคนออกมาดูดีมีบุคลิกที่โดดเด่น หลายคนตั้งข้อสังเกตว่า Yohji Yamamoto คงลักษณะการออกแบบที่ผสมผสานระหว่าง ความเป็นตะวันออกและตะวันตกได้เป็นอย่างดี ทั้งสีสันทที่เขานำมาใช้ก็มิได้เป็นไป ตามความนิยมของแต่ละปีเท่าใดนัก หากแต่เขายังยึด โครงสีหลักๆที่เขาชอบ และนำมาใช้ตลอดเวลา เช่นสีขาวซีด ขาวนวล สีดำ น้ำตาลไหม้ และสนิมแดง เท่านั้น

ผลงานของ Yohji Yamamoto ในงานเปิดตัวที่มหานครปารีส

ภาพที่ 2.13 เครื่องแต่งกายทั้ง 5 ชุด ที่ Yohji Yamamoto นำมาแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าแฟชั่นในแนวความคิด Deconstruction ของ Yohji Yamamoto

ภาพที่ 2.14 *Musse de la Mode*

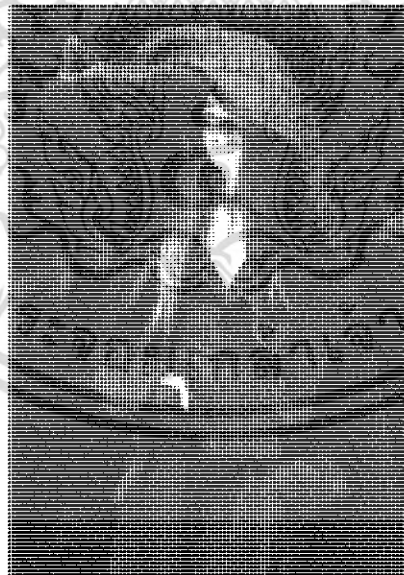

ภาพที่ 2.15 *Bustier Flared Dress 1999*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.16 Raymond Meier for The New York Times Yohji

ภาพที่ 2.17 Fohji Kawamoto Collection 2006

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISSEY MIYAKE

ภาพที่ 2.18 Issey Miyake

Issey Miyake เป็นหนึ่งในดีไซเนอร์ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในวงการ โดยสไตล์เสื้อผ้าของเขาไม่ใช่แบบเสื้อผ้าแฟชั่นเพื่อสวมใส่เพื่อความสบาย และสวยงามเท่านั้น แต่ลักษณะแบบเสื้อผ้าของเขาค่อนข้างเป็นแบบเสื้อผ้าแฟชั่นที่มีสไตล์ และมีศิลปะเข้ามาผสมผสานในงานออกแบบ Issey Miyake เป็นดีไซเนอร์ที่มีความคิดแตกต่างจากดีไซเนอร์ทั่วไป คอลเลคชั่นเสื้อผ้าแฟชั่นในแต่ละชุดของเขา จะเป็นผลงานที่เขาสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานชิ้นเอกที่มีกลิ่นอายของตะวันออก จนถึงปัจจุบันนี้ เขายังคงรักษาด้านแบบของเอเชียไว้ และเริ่มสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ที่มีรูปลักษณ์ และรูปแบบของตะวันตก นับได้ว่าผลงานของเขาแต่ละชิ้นนั้นได้เหนือความคาดหมายของบุคคลทั่วไปในทุกๆครั้ง

Issey Miyake เกิดในปี ค.ศ. 1938 ประเทศญี่ปุ่น เมืองฮิโรชิมา เมื่อเขาอายุได้ 7 ขวบ เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 สหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดในประเศญี่ปุ่น ซึ่งจากเหตุการณ์ครั้งนี้ ทำให้มารดาของเขาเสียชีวิตใน 4 ปีต่อมา แต่เหมือนโชคชะตาเล่นตลกกับเขา เพราะจากโศกนาฏกรรมครั้งนั้น ทำให้เขาได้เห็น และเข้าถึงวัฒนธรรมของชาติตะวันตกเป็นครั้งแรก

ความใฝ่ฝันของ Issey Miyake ที่มีโดยตลอดมาคือต้องการเป็นดีไซเนอร์ และในปี 1959 ได้สำเร็จที่โรงเรียนที่โรงเรียนศิลปะที่มีชื่อเสียงในโตเกียวคือ Tama Art University 5 ปีต่อมาในต้นปี ค.ศ. 1965 Issey ได้ย้ายไปปารีส เพื่อตามฝันของเขา และเริ่มที่จะมองหางานในสาขาอาชีพที่เขาใฝ่ฝันที่นี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรสวรรค์ของเขาเริ่มฉายแววเมื่อเขาเริ่มเข้าทำงานที่ Guy Laroche ในปีที่ 2 ของการอาศัยใน ปารีส หลังจากนั้น เขาได้ย้ายไปนิวยอร์กในปี ค.ศ. 1969 เพื่อทำงานให้กับ Geoffrey Beene และ ใน 2 ปีต่อมา Issey Miyake ได้เปิดสตูดิโอเสื้อผ้าของเขาเป็นครั้งแรกที่ญี่ปุ่น มีชื่อว่า The Miyake Design Studio หรือ MDS ซึ่งแม้จะเป็นสถานที่ที่ไม่ใหญ่โต หรูหรา แต่เป็นสถานที่ที่ Issey ได้ใช้เป็นที่สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบใหม่ๆ โดยใช้ผ้า และลวดลายที่แตกต่างจากทั่วไป

ปี ค.ศ. 1971 Issey Miyake ร่วมกับศิษย์เนอรัชาวญี่ปุ่น เปิดตัวคอลเลกชันชุดแรกที่ปารีส และ ญี่ปุ่น จากการแสดงผลงานครั้งนี้ของเขาที่กรุงปารีส คอลเลกชันของเขาได้รับความสำเร็จ และเป็น ที่นิยม Issey เป็นคนที่ไม่มีการอบความคิดที่แคบ เขาชอบที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ๆ เพื่อการนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เขาเป็นผู้บุกเบิกเทคนิคของการออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่นที่ใช้การผสมผสาน ของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เก่าแก่ที่แฝงไปด้วยปรัชญา

Issey Miyake ออกแบบเสื้อผ้าของเขา ด้วยรูปแบบที่ง่ายที่สุด หากแต่แฝงด้วยแนวปรัชญาแบบ ญี่ปุ่น โดยแท้ คือความเรียบง่ายและ โกะหุ ด้วยการนำเอาเส้นสายของโคมญี่ปุ่นมาใช้ ในการกำหนด รูปทรงของเสื้อผ้า นำผ้าเนื้อ ไปอัดพลีทจนมีความแข็งแรง ซึ่งยังได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบันนี้ ก่อนนำมาออกแบบแลดูเหมือนเสื้อผ้าธรรมดาๆ และกลายเป็นสัญลักษณ์ที่ทุกคนคุ้นเคย และอยาก เป็นเจ้าของ เพราะใส่ไปไหนใครๆก็รู้ว่านี่คือผลงานของเขา และเป็นที่ยืนยันว่า Issey Miyake ออกแบบผลงานดีไซน์สไตล์ Deconstruction เช่นเดียวกับ Yohji Yamamoto ดีไซน์ของ Issey Miyake เป็นดีไซน์ที่เน้นการตัดแพทเทิร์นแปลกใหม่ รูปทรงรูปร่างผิดเพี้ยนไปจากเดิม เสื้อผ้า ขนาดใหญ่กว่าปกติ (Oversize) แต่ Issey มีผลงานที่โดดเด่นที่สุดคือ การนำผ้าอัดพลีทมาทำเสื้อผ้า ที่คูชิ มิสไตล์

จนถึงปัจจุบันนี้ งานออกแบบของ Issey Miyake ไม่ได้มีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นเพียงเท่านั้น แต่เขายังได้ออกแบบเสื้อผ้าวงการกีฬาให้อีกด้วย เช่น ในปี ค.ศ. 1992 Issey ได้ออกแบบเสื้อ แจ็กเก็ตให้กับ Lithuanian team ในงานโอลิมปิกที่บาเซิล

ในปี 1998 Issey Miyake ได้สร้างสรรค์โครงการขึ้นมาใหม่โดยมีชื่อว่า A-POC (A Piece of Cloth) โดยร่วมกับ Dai Fujiwara และทีมดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ เขาได้ทดลองแบบแผนในการ สร้างสรรค์เสื้อผ้าแบบใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาร่วมใช้ในอุตสาหกรรมการถักทอ และนอกจากนั้น Issey Miyake ได้ก่อตั้ง The Miyake Issey Foundation โดยผ่านการอนุมัติจาก กระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์ในเดือน กุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2004

ทุกวันนี้เสื้อผ้าที่ออกแบบโดย Issey Miyake สามารถติดตลาดผู้ซื้อได้ทั่วโลก โดยเฉพาะใน ประเทศออสเตรเลีย ผลงานออกแบบของเขาได้รับการยอมรับจากผู้ซื้อทั่วโลก และไม่มีแนวโน้ม ที่จะลดน้อยลงได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานของ Issey Miyaki ในงานเปิดตัวที่มหานครปารีส

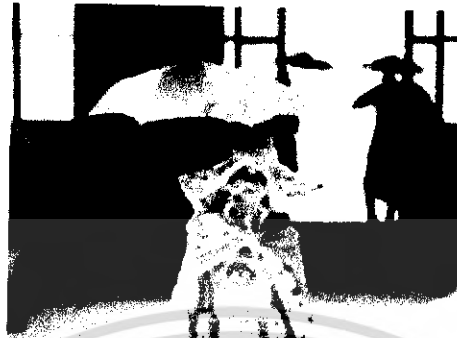
ภาพที่ 2.19 ผลงานต่างๆของเขาแสดงให้เห็นความสามารถในแนวที่เขาถนัด

ภาพที่ 2.20 แบบร่างที่เขาสะสมไว้และนำมาแสดงในงานแสดงครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าแฟชั่นในแนวความคิด Deconstruction ของ Issey Miyake

ภาพที่ 2.21 *To the moon and back2*

ภาพที่ 2.22 เสื้อผ้าแฟชั่นโดย Issey Miyake

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.23 *To the moon and back*

ภาพที่ 2.24 เสื้อผ้าเฟร้นโคย *Issey Miyake*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การนำเสนอภาพถ่ายเสื้อผ้าแฟชั่น

เสื้อผ้าแฟชั่นในแนว Deconstruction มีรูปแบบที่แปลกประหลาดผิดเพี้ยน และมีลักษณะเป็นรูปทรงที่บิดเบี้ยว อันทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง แต่จะให้ความรู้สึกที่ตื่นเต้น เร้าใจรุนแรงมากน้อยจนถึงน่ากลัว ซึ่งกลุ่ม Deconstructivist อ้างว่าเป็นความงามที่เกิดขึ้นจากความไม่เป็นระเบียบเพื่อหาขีดจำกัดใหม่ของการสร้างแฟชั่น ที่พยายามนำเสนอสิ่งใหม่เข้าไปแทนที่สิ่งเก่าให้เกิดเป็นเรื่องราวใหม่ ไม่สามารถคาดเดาได้ มีรูปทรงที่ขจัดแย้ง บิดหมุน หรือแปลกประหลาดพร้อมๆกัน Deconstruction คือการเสนอเรื่องราวที่ไม่รู้จัก ทำให้เสื้อผ้าแฟชั่นในรูปแบบนี้มีลักษณะที่หลากหลาย ไม่มีขอบเขตในการสร้างสรรค์ สามารถใช้สิ่งต่างๆมาดัดแปลงให้เข้าเสื้อผ้าได้ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว และสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เป็มนนค้ขงเสื้อผ้าในแนว Deconstruction

สำหรับตัวอย่างภาพถ่ายที่นำมาใช้ในบทนี้เป็นของช่างภาพท่านหนึ่ง ที่ถ่ายภาพเพื่อนำเสนอชุดเสื้อผ้าแฟชั่นในแนวของ Deconstruction ที่ถ่ายออกมาดูเรียบง่าย และมีความลงตัว นำเสนอเสื้อผ้าค่อนข้างชัดเจน และถึงความสวยงามของเสื้อผ้าออกมานำเสนอได้ดี การแต่งหน้ากลมกลืนกับสีของเสื้อผ้าจึงทำให้สีของภาพไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพถ่ายแฟชั่นแนวคือนสตรีรักษ์

ภาพที่ 3.1 ภาพถ่ายแฟชั่นแนวคือนสตรีรักษ์

ภาพที่ 3.2 ภาพถ่ายแฟชั่นแนวคือนสตรีรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ภาพถ่ายแฟชั่นแนวค็อคอนสตรีทซ์

ภาพที่ 3.4 ภาพถ่ายแฟชั่นแนวค็อคอนสตรีทซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายภาพ

Nadav Kander

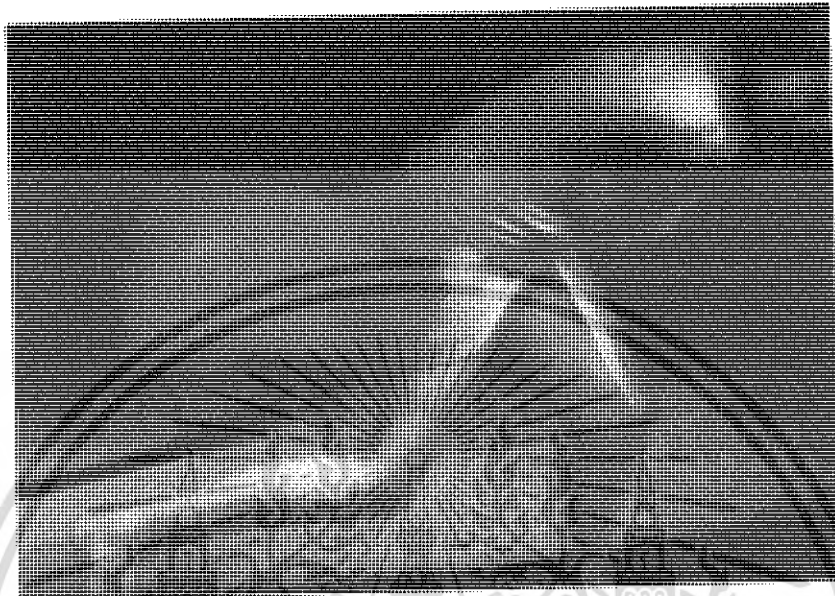

ภาพที่ 3.5 Nadav Kander

Nadav Kander เกิดที่ประเทศอิสราเอลในปี ค.ศ. 1961 โตขึ้นในอเมริกาตอนใต้ ปัจจุบัน Nadav Kander ได้ย้ายมาทำงานและอาศัยอยู่ในลอนดอน เขาถูกยกย่องให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในด้านภาพถ่ายโฆษณา และ ด้านภาพถ่ายเชิงศิลป์ เป็นที่น่าสังเกตว่าคอลเลกชันภาพถ่ายของเขานั้นจะมีหลากหลายแนว และหลายสไตล์ ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่ายบุคคล หรือ ภาพถ่ายทิวทัศน์ Nadav Kander ได้เป็นช่างภาพให้กับนิตยสาร Black Book ซึ่งเป็นการถ่ายในแนวเชิงศิลป์ซึ่งเป็นที่ประทับใจของบุคคลทั่วไปอย่างมาก Nadav Kander เป็น Master ในด้านการถ่ายภาพบุคคล ภาพถ่ายทิวทัศน์ และแฟชั่น ผลงานของ Nadav Kander ได้แสดงในแกลเลอรีและพิพิธภัณฑ์ทั่วโลกซึ่งผลงานที่ออกแสดงนั้นได้สร้างชื่อเสียงให้เขาเป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานภาพถ่ายของ Nadav Kander

ภาพที่ 3.6 ผลงานของ Nadav Kander

ภาพที่ 3.7 ผลงานของ Nadav Kander

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 ผลงานของ Nadav Kander

ภาพที่ 3.9 ผลงานของ Nadav Kander

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 ผลงานของ Nadav Kander

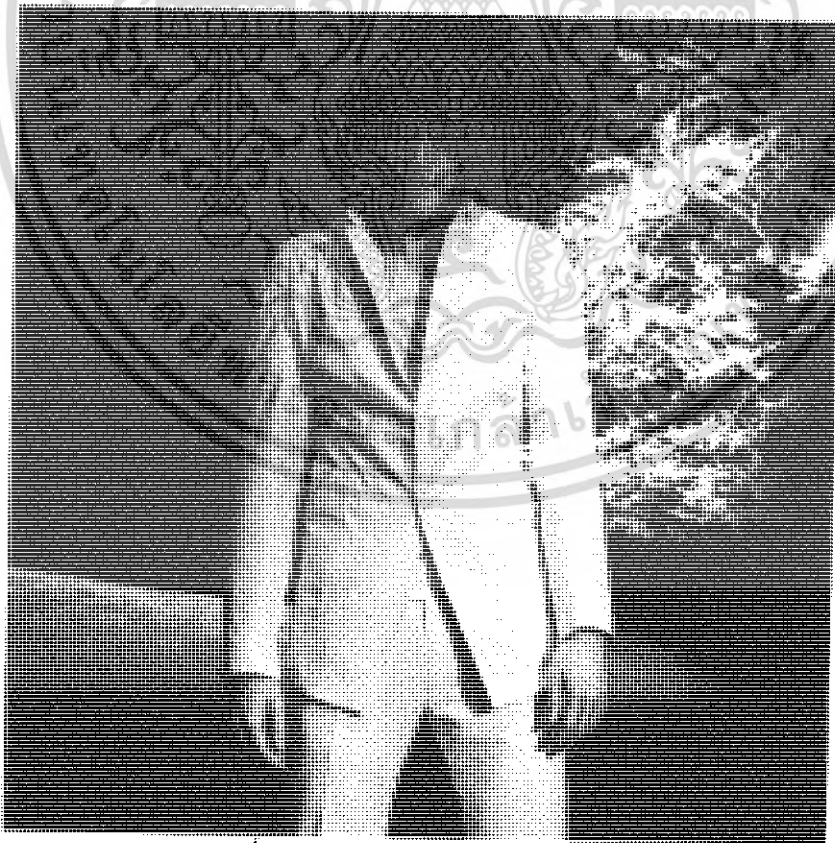

ภาพที่ 3.11 ผลงานของ Nadav Kander

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ผลงานของ Nadav Kander

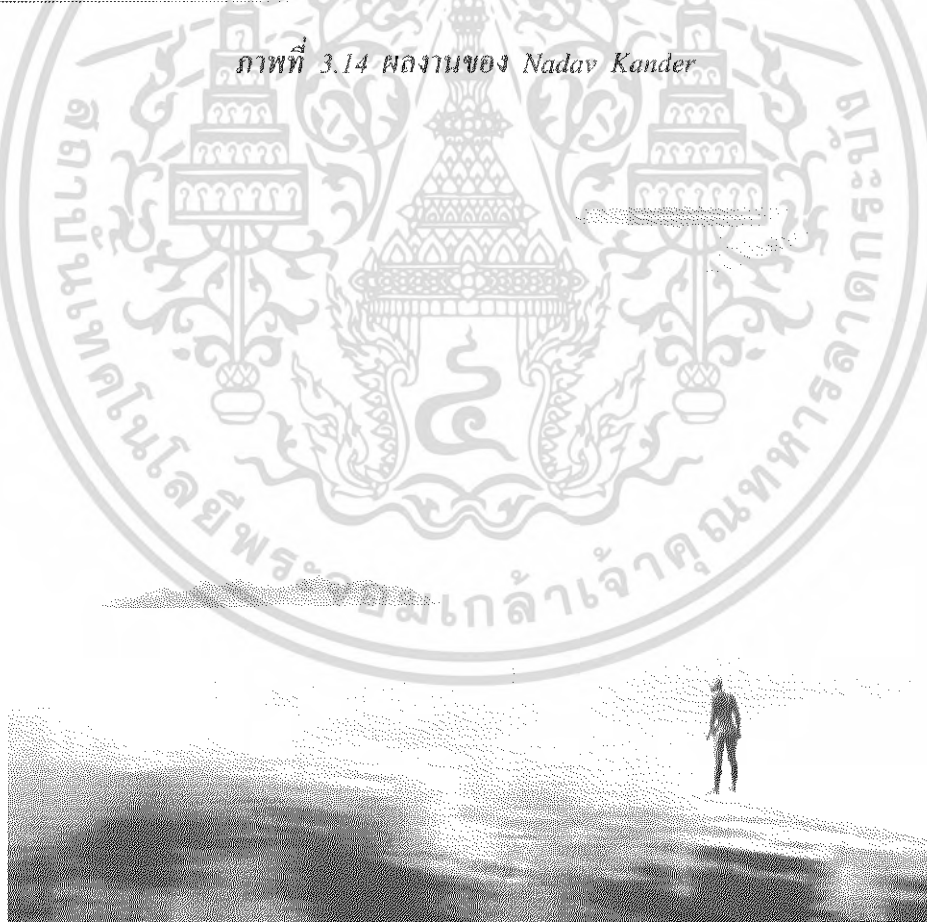

ภาพที่ 3.13 ผลงานของ Nadav Kander

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ผลงานของ Nadav Kander

ภาพที่ 3.15 ผลงานของ Nadav Kander

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Patrizio di Renzo

จากบทวิจารณ์ของ Gabriel Bauret, นักวิจารณ์ของนิตยสาร ZOOM และ หัวหน้า บรรณาธิการของ Camera International

การที่เราจะทำความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ของช่างภาพแต่ละคนได้นั้นมีหลักเกณฑ์ที่เราควรนำไปใช้คือ “ การไม่มีอคติ ”

เราควรที่จะเปิดรับทุกสิ่ง โดยไม่ได้คาดหวังสิ่งใดเอาไว้ก่อน อย่างเช่นการมองผลงานของ Patrizio di Renzo ข้อสังเกตในงานของ Renzo อย่างแรกคือ ในผลงานทุกชุดของเขานั้นไม่มีภาพใดที่หลุดออกไปจากแนวความคิดหลักของผลงานชุดนั้นเลยยกตัวอย่างเช่นผลงานชุด “Banshee” ซึ่งแต่ละภาพในผลงานชุดนี้นั้นมีลักษณะเด่น, รูปแบบ และจังหวะของตัวเอง แต่เมื่อรวมเข้าไว้ด้วยกันแล้ว ก็ยังคงสามารถอยู่ในผลงานชุดเดียวกันได้ข้อที่สองก็คือ ผลงานของ Renzo นั้นจะใช้ทฤษฎีเรื่องของการสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้มีอยู่จริง (de-realization) ซึ่งสามารถพบเห็นได้บ่อยในผลงานของเขา Renzo นั้นให้ความสำคัญในเรื่องของการชักจูงความรู้สึกของผู้ชมให้หลุดเข้าไปสู่โลกแห่งจินตนาการของเขา โลกที่ห่างไกลออกไปจากความเป็นจริงในทุกๆวัน ที่เป็นอยู่ซึ่งเป็นการนำเสนอที่ต่างออกไปจากช่างภาพคนอื่นๆที่ต้องการนำเสนอในเรื่องราวของความเป็นจริงและความถูกต้อง

ดังนั้น Renzo จึงเลือกใช้เทคนิคในการสร้างเกรนของภาพให้ดูหยาบๆ เพื่อที่จะทำให้ผู้ชมได้รู้สึกก้าวเข้าไปยังโลกแห่งจินตนาการที่เขาสร้างขึ้น

ชุดผลงานที่โดดเด่นของ Renzo ชุดหนึ่งคือ “Merlin’s Dream” ที่ได้อ้างอิงมาจากรื่องราวของพ่อมดเมอร์ลิน ซึ่งผลงานในชุดนี้ทั้งหมดมีความงดงาม ของดอกไม้เข้ามาเป็นประเด็นหลัก เขาได้รับแนวความคิดมาจากภาพเขียนของ Arnold Böcklin ที่ได้ถามว่า “อะไรคือ สิ่งที่ทำให้ความงามนั้นมีตัวตน” Renzo ชื่นชอบในผลงานชุดนี้ ของเขาเป็นอย่างมากเพราะ มันสามารถสื่อถึงความมหัศจรรย์ของความงามในธรรมชาติออกมาได้อย่างดีเยี่ยมผลงานชุดนี้ของ Renzo นั้นโดดเด่นไปด้วยความลึกซึ้งและความน่าสงสัยของตัวดอกไม้ ภาพถ่ายดอกไม้ของเขานั้นราวกับว่ามันสามารถหลุดออกมาจากภาพถ่ายได้ความงามของดอกไม้เหล่านี้ Renzo ถ่ายโดยไม่ใช้ขาตั้งกล้องและใช้ Slow Speed Shutter เพื่อต้องการความเคลื่อนไหว ที่ทำให้ดอกไม้เหล่านั้นดูน่าหลงใหลเพิ่มมากยิ่งขึ้น

Renzo เลือกที่จะใช้ภาพสีแทนภาพขาวดำและใช้การ Desaturated ลดค่าแสงลงให้น้อยที่สุด เพื่อที่ภาพ จะ ได้หลุดออกไปจากความเป็นจริง

ในผลงานชุด “Danna Tape” เขาได้รับแรงบันดาลใจมาจากชีวิตจริง เมื่อเขาลงมาจากรถแท็กซี่ในวันหนึ่งปรากฏว่าคนขับรถแท็กซี่ได้ตามเขาลงมาทันทีพร้อมกับยื่นม้วนเทปวิดีโอที่มีกระดาษติดอยู่ว่า “Danna” ซึ่งคนขับรถแท็กซี่คิดว่าเป็นของเขามันจึงทำให้เขารู้สึกสนใจ ในเทปม้วนนี้ขึ้นมาเขาจึงลองหาข้อมูลแล้วพบว่ามันเป็นชื่อเรียกของอาจารย์เกษียชจากนั้นเขาจึงเปิดดู แล้วพบว่า เป็นหญิงสาวคนหนึ่งที่สวยงามและยังคงมีความโรแมนติกซ่อนเอาไว้อยู่ในตนเอง Renzo พบกับสิ่งที่เขาไม่เคยพบเจอมาก่อน แต่มันเต็มไปด้วย ความสวยงามและ มีมนต์เสน่ห์ที่เขาเข้าไปเข้ามาหลายต่อหลายรอบจนเขาต้องการนำเสนอความงามเหล่านั้นออกมา แบ่งปันให้ผู้อื่นได้รู้สึกอย่างเดียวกันกับเขาซึ่งผลงานชุดนี้เขาก็ได้นำเอาระจกและการสร้างเกรนของภาพเพื่อให้คล้ายกับภาพที่ได้จากการดูทีวี

การสร้างสรรคผลงานในชุด “Dream 45” ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก David Lynch, Tim Burton, Stanley Kubrick หรือแม้กระทั่ง Salvador Daliรูปภาพในผลงานชุดนี้เกิดมาจากการเตรียมความพร้อมในการเตรียมตัวก่อนถ่ายทำที่สภาพที่ถ่ายในทะเลทรายนามิเบีย นั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการใช้ Computer Effects แต่อย่างใด หากแต่เป็นการเซตฉากขึ้นมาจริงๆต้นไม้ที่ตายแล้วบวกกับเครื่องแต่งกายที่เหลือเชื่อซึ่งทำมาจากขนนก ก่อให้เกิดภาพที่มหัศจรรย์ขึ้นมาพร้อมกับว่ามันเป็นภาพลวงตาที่ไม่สามารถเกิดขึ้นจริงได้

มีคนเคยนำเอาผลงานชุด “Dream 45” กับ “Banshee” มาเปรียบเทียบกัน ในเรื่อง ของความเพื่อฝัน และความพิศวง ซึ่งมีหลายคนบอกว่าในผลงานชุด “Banshee” แสดงออกถึง สไตล์ การถ่ายภาพของ Renzo ได้มากกว่า ซึ่งในผลงานชุดนี้เราจะพบกับความงามของต้นไม้ สภาพ แวดล้อมที่มีน้ำ และปราสาทที่คู่อิมคริม เต็มไปด้วยหมอกและควัน Banshee นั้นเป็น เรื่องราว เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องภูตผีของชาวไอร์แลนด์ ที่จะส่งเสียงร้องโหยหวนออกมา ในยามที่มีคนภายในบ้านตายไป ซึ่งเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ Renzo จึงเกิดความสนใจ ที่คิดจะเอามาเสนอในรูปแบบของภาพถ่ายซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่ช่างภาพคนอื่นๆมักจะไม่ได้ให้ความสนใจ แต่เขากลับนำเสนอออกมา ได้อย่างดีเยี่ยม จากการสร้างสรรค์ที่หลุดพ้นจากคำว่า “ซีดจាំกั๊ด”

ผลงานภาพถ่ายของ Patrizio di Renzo

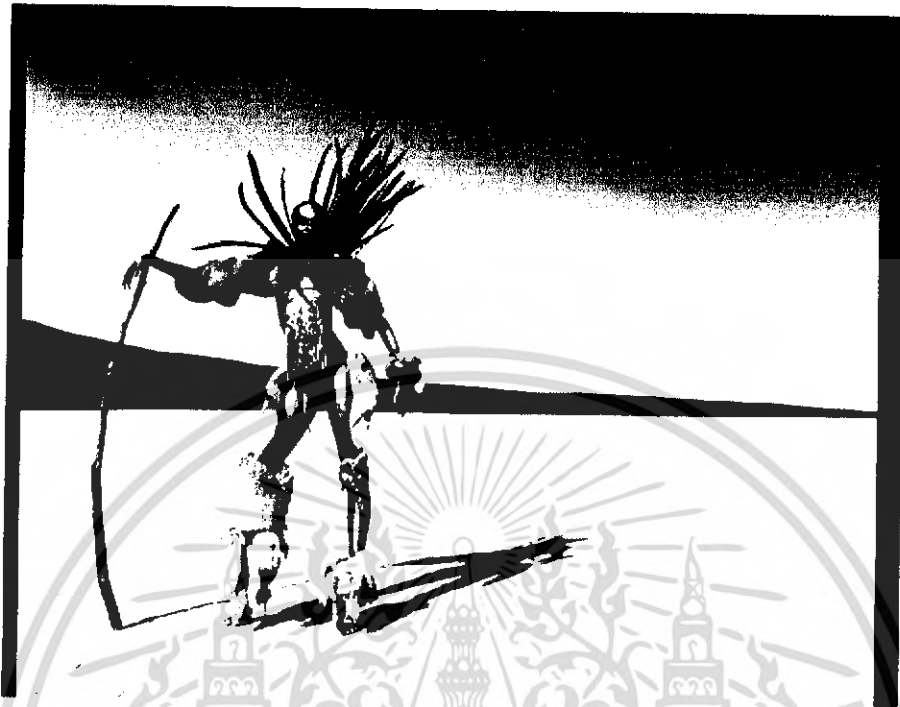

ภาพที่ 3.16 ผลงานของ Patrizio di Renzo

ภาพที่ 3.17 ผลงานของ Patrizio di Renzo

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.18 ผลงานของ Patrizio di Renzo

ภาพที่ 3.19 ผลงานของ Patrizio di Renzo

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 ผลงานของ *Patrizio di Renzo*

ภาพที่ 3.21 ผลงานของ *Patrizio di Renzo*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

แนวความคิด

4.1 แนวความคิดในการนำเสนอ

การนำเสนอภาพถ่ายเสื้อผ้าแฟชั่นแนวคิตคอนสตรัคชันชุดนี้ ต้องการสื่อถึงเสื้อผ้าแฟชั่นทั้ง 2 ชุด โดยใช้บอลูนเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกที่ไม่มั่นคง ล่องลอย ไร้กฎเกณฑ์ มีอิสระ ซึ่งตรงกับแนวความคิดของคิตคอนสตรัคชันที่ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว โดยการถ่ายเสื้อผ้าแฟชั่นในครั้งนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 ชุด โดยทั้ง 2 ชุดนี้จะมีเสื้อผ้าที่เป็นลักษณะเดียวกัน แต่จะใช้การถ่ายภาพที่มีลักษณะแตกต่างกันโดยในชุด 1 นั้นจะมีการถ่ายในลักษณะที่เน้นอารมณ์ของภาพให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ในป่าสื่อถึงความลึกลับ น่าค้นหา และถ่ายทอดความเป็นเจ้าหญิงในอารมณ์ที่หลากหลาย โดยผ่านการโพสท่าต่างๆ ส่วนชุดที่ 2 ต้องการสื่อถึงความรู้สึกเพื่อฝันอ่อนไหว โดยต้องการสื่อให้เห็นเหมือนอยู่ในละครสัตว์โดยใช้บอลูนเป็นส่วนประกอบในการถ่ายภาพ เสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายภาพครั้งนี้จะมีลักษณะที่พลิ้วไหวอ่อนหวานแต่แฝงไปด้วยความลึกลับ ซึ่งต้องการจะสื่อถึงความเป็นเจ้าหญิงที่มีหลากหลายบุคลิก และ หลากหลายอารมณ์ซึ่งโดยปกติทั่วไป เจ้าหญิงนั้นผู้คนจะเข้าใจว่าจะต้องเป็นผู้หญิงที่อ่อนหวานนุ่มนวลและสูงส่ง แต่การถ่ายภาพแฟชั่นในครั้งนี้ผู้ถ่ายต้องการสื่อถึงเจ้าหญิงในลักษณะที่แตกต่างจากทั่วไป โดยความหมายของเจ้าหญิงในการถ่ายภาพแฟชั่นชุดนี้จะมีอารมณ์ที่อ่อนหวาน หวานไหว เพื่อฝัน และ แฝงไปด้วยความลึกลับน่าค้นหาซึ่งผู้ถ่ายต้องการสื่อให้เห็นถึงอีกด้านหนึ่งของความเป็นเจ้าหญิง

บทที่ 5

ผลงานจริง

ภาพที่ 5.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4

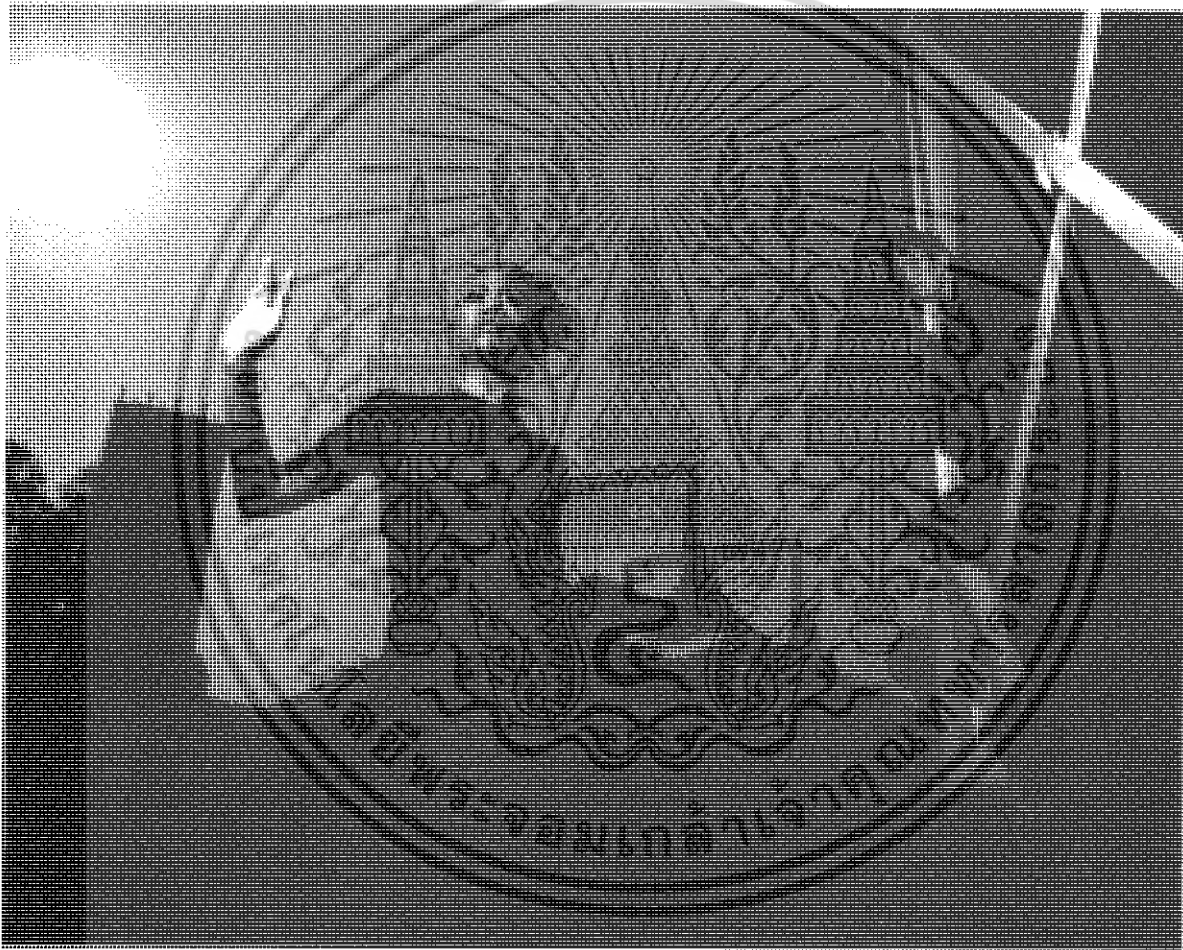
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 2

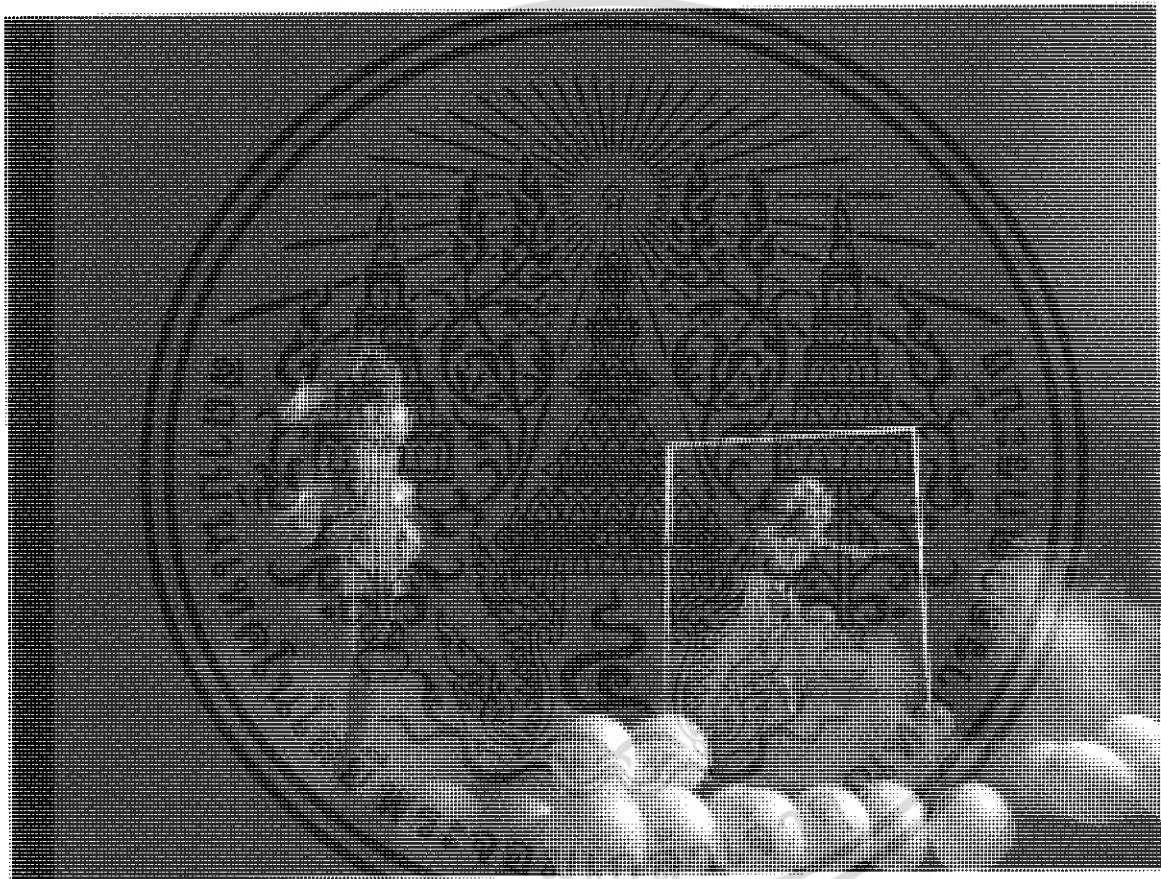

ภาพที่ 5.6

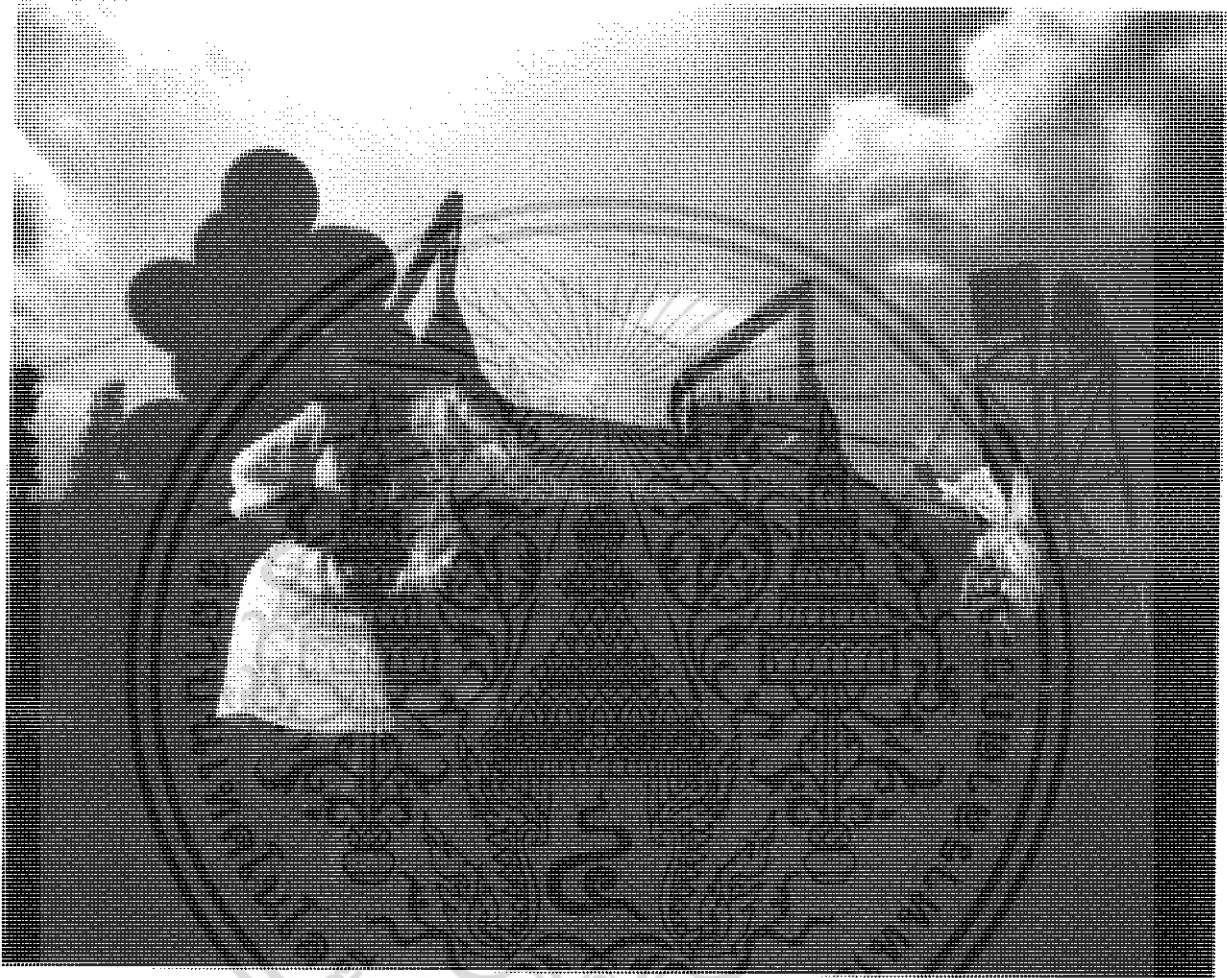
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและแนะนำ

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลของศิลปินสตรีทอาร์ตในหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเป็นแนวสถาปัตยกรรม เริงปรัชญา ภาพยนตร์ วรรณคดี และแฟชั่น ทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงภาพถ่าย และเกิดแนวความคิดใหม่ที่แตกต่างจากงานถ่ายภาพทั่วไป และในการทำงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้นำเสนอเสื้อผ้าในรูปแบบศิลปะสตรีทอาร์ต โดยนำมาผสมผสานกับลูกบอลหลากหลายนาม เพื่อให้เกิดความกลมกลืน และสวยงาม และในงานถ่ายภาพครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคการ Drop Ambient มาผสมผสานกับการใช้โปรแกรม Adobe PhotoShops เพื่อให้เกิดสีสันของบรรยากาศที่แปลกตา และค่อนข้างเกินความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะ

ในการถ่ายทำครั้งนี้ซึ่งงบประมาณที่ค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นควรระมัดระวังให้เกิดข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด ก่อนการถ่ายทำควรมีการสำรวจสถานที่ก่อนวันถ่ายจริง และมีการเขียนร่างรูปแบบมุกกล้อง และควรมีการไป Block Shot ณ สถานที่จริงเพื่อกันปัญหาการเกิดข้อผิดพลาด และสร้างความรวดเร็วในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะถ้าขาดการเตรียมการก่อนการถ่ายทำแล้ว จะเกิดปัญหาอย่างมากไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณในการถ่ายทำ เวลาในการเช่าสถานที่ และรูปแบบการถ่ายภาพที่ต้องการ ในเรื่องของการจัดแสงควรมีการเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างดี เนื่องจากแบบภาพที่ต้องการนำเสนอคือต้องการใช้แสงธรรมชาติ จึงต้องมีการเตรียมการในเรื่องของสำรวจทิศทางการขึ้นของดวงอาทิตย์ ระยะเวลาในการส่องแสงของพระอาทิตย์ก่อนจะตกฟาก สำรวจสภาพอากาศของสถานที่ถ่ายทำ เพื่อให้ผลงานได้ออกมาตามที่ต้องการ

ในเรื่องของการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น เนื่องจากความหมายของศิลปะสตรีทอาร์ตมีความหมายที่ค่อนข้างกว้าง ดังนั้นการหาข้อมูลนั้นจึงจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลให้ได้ทุกแขนง และข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลภาษาอังกฤษ ซึ่งความหมายของคำว่าศิลปะสตรีทอาร์ตนั้นจะมีศัพท์เฉพาะ ดังนั้น ควรมีความรอบคอบ และมีความรู้เฉพาะทางในการแปลอย่างมาก

บรรณานุกรม

- [Internet]. สืบค้นได้จาก http://www.billcharles.com/kander/nadavkander_18.html ม.ค 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://www.olaphoto.com/cannuaire.photographe.notation.html> ม.ค 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://www.geocities.com/middata/newpage6.html> ก.พ 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://www.aiany.org/eOCULUS/2006/2006-01-09.html> ก.พ 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://theseoultimes.com/ST/db/read.php?idx=968> เม.ย 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://www.fashionologie.com/fashionologie/2006/02/index.html>
เม.ย 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก http://forum.taobao.com/forum-8/show_guide---guide-5784631-.htm
เม.ย 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://www.arthouse.ru/person.asp?id=808> เม.ย 50
- [Internet]. สืบค้นได้จาก <http://dianepernet.typepad.com/diane/fashion/index.html> เม.ย 50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้ทำ

ชื่อ นาย ไอรวัฒน์ รัตนอุดมโชค

รหัส 46020409

อายุ 23 ปี

เกิด 30 กันยายน 2527

บิดา นาย สมบูรณ์ รัตนอุดมโชค

มารดา นาง โสพรรณ รัตนอุดมโชค

ประวัติการศึกษา

- นวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
- เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขา ถ่ายภาพ(สมทบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้